

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

Journal of Education Nakhon Phanom University

ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม 2567

บทความวิจัย

- 01 การพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน
เนตรชนก บัวสร และกฤตยาภาณุจณ์ โตพิทักษ์
- 02 Design and Develop a Learning Innovation Based on Design Thinking to Promote Creative Thinking Of Freshmen Majoring in Film and Television
Mengying Chen and Parama Kwangmuang
- 03 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
เจษฎา โพนชา และจรรุวรรณเขี้ยวน้ำชุม
- 04 คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
ต้นหยง แบนลี และจรรุวรรณเขี้ยวน้ำชุม
- 05 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนครพนม
กรรณก แสนสุข และจรรุวรรณ เขี้ยวน้ำชุม
- 06 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี
ปิยะพล พลับวังกล้า
- 07 การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet
รพาน มุฮามมา และโซเฟีย มะลี

ISSN 2697-5890 (ONLINE)

วารสารครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยนครพนม
JOURNAL OF EDUCATION
NAKHON PHANOM UNIVERSITY

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - สิงหาคม 2567

Journal of Education, Nakhon Phanom University

Volume 5 No.2 May – August 2024

ISSN 2697-5890 (Online)

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - สิงหาคม 2567

Journal of Education, Nakhon Phanom University

Volume 5 No.2 May – August 2024

ISSN 2697-5890 (Online)

จัดทำโดย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

167/1 หมู่ 8 ตำบลนาราชควาย

อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม 48000

โทรศัพท์ 042-587181

โทรสาร 042-587182

Facebook : วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม JOURNAL OF EDUCATION NAKHON PHANOM UNIVERSITY

ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - สิงหาคม 2567

Volume 5 No.2 May – August 2024

วัตถุประสงค์

1. จัดทำวารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ราย 4 เดือน
2. เพื่อเผยแพร่และถ่ายทอดเทคโนโลยีผลงานวิชาการและวิจัย ในรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์ (Online)
3. เพื่อสนับสนุนการนำผลงานวิชาการและงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์
4. เพื่อเสนอผลการทดลอง การค้นคว้า และการวิจัยของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม และสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง
5. เพื่อให้วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม เข้าสู่มาตรฐานตามเกณฑ์ของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI)

กำหนดเผยแพร่

ปีละ 3 ฉบับ

ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - เดือนเมษายน

ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม - เดือนสิงหาคม

ฉบับที่ 3 เดือนกันยายน - เดือนธันวาคม

ติดต่อกองบรรณาธิการ

งานวารสารครุศาสตร์ ฝ่ายสารสนเทศและการสื่อสาร

ชั้น 1 อาคารจตุรวิทย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

167/1 หมู่ 8 ตำบลนาราชควาย

อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม 48000

โทรศัพท์ 042-587181, 0847774728 โทรสาร 042-587182

อีเมล : edunpujournal@gmail.com

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - สิงหาคม 2567

Journal of Education, Nakhon Phanom University.

Volume 5 No.2 May – August 2024

บรรณาธิการ

ดร.สุทธิลักษณ์ สวรรยาวิสุทธิ มหาวิทยาลัยนครพนม

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี	ชัยเจริญ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรวิทย์	จันทร์ศิริสิริ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ ดร.ชลิต	ชูกำแพง	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร	เพ็งสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยยุทธ	ศิริสุทธิ	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรมะ	แขวงเมือง	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียงแข	ภูผายาง	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี	ศรีพุทธรินทร์	มหาวิทยาลัยนครพนม

ฝ่ายเลขานุการและระบบสารสนเทศ

นางสาวกฤติกา ยศอินทร์	มหาวิทยาลัยนครพนม
นายณัฐวรรณ ตันรัตนกุลชัย	มหาวิทยาลัยนครพนม

ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ (Reviewers)

รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวณี	สิริสุขศิลป์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รองศาสตราจารย์ ดร.ดนิตา	ดวงวิไล	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รองศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ	งามนกน	มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ นัยพรม		มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรีสุตา	ด้วงไต้ด	มหาวิทยาลัยนครพนม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทิพย์ ยะฟู		มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัชชัย	จิตรนันท์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชา	พิมพ์ศักดิ์	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพิสุทธิ์	ดวงเงิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
อาจารย์ ดร.ภัทรพงศ์	กุลสีดา	มหาวิทยาลัยนครพนม
อาจารย์ ดร.พิมพ์ผกา	อินทะรส	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
อาจารย์ ดร.จารุวรรณ	เขี้ยวน้ำชุม	มหาวิทยาลัยนครพนม
อาจารย์ ดร.วิชญ์	นิตยธรรมกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

บทบรรณาธิการ

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ฉบับนี้ได้เดินทางมาถึงปีที่ 5 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน พฤษภาคม – สิงหาคม 2567 ฉบับนี้ยังเข้มข้นด้วยเนื้อหาและสาระทางวิชาการ โดยดำเนินการตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิชาการและบทความวิจัยที่ส่งเสริมองค์ความรู้ทางวิชาการและงานวิจัยที่มีความหลากหลายให้เผยแพร่ออกไปในวงกว้าง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลงานวิชาการ และผลงานวิจัยที่มุ่งเน้นทางด้านการศึกษา ในคณะครุศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ อีกทั้งยังเป็นการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาคุณภาพวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 และเป็นการส่งเสริมการพัฒนาผลงานทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยนครพนม

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ประกอบด้วย 7 บทความ เป็นบทความวิจัยทั้งหมดจำนวน 7 เรื่อง ดังนี้ 1) การพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน 2) Design and Develop a Learning Innovation Based on Design Thinking to Promote Creative Thinking Of Freshmen Majoring in Film and Television 3) สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม 4) คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม 5) สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม 6) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี และ 7) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet

บรรณาธิการวารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ยินดีต้อนรับบุคคลที่ต้องการนำเสนอผลงานวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นบทความวิจัย หรือบทความวิชาการ ทั้งจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อให้เปิดกว้างด้านเนื้อหาและสาระที่จะตีพิมพ์ลงในวารสารเกี่ยวข้องกับทางด้านศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ และขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของวารสารฯ ฉบับนี้ และยินดีรับข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงวารสารให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นต่อไป

บรรณาธิการวารสารครุศาสตร์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

สารบัญ

หน้า

บทความวิจัย

การพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 1-15
โดยใช้การจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน

เจนตรชนก บัวสร และกฤตยากาญจน์ ไตพิทักษ์

Design and Develop a Learning Innovation Based on Design Thinking to Promote 16-24
Creative Thinking Of Freshmen Majoring in Film and Television

Mengying Chen and Parama Kwangmuang

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล 25-35
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

เจษฎา โพนชา และจารุวรรณ เขียวน้ำชุม

คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา 36-46
มัธยมศึกษา นครพนม

ต้นหยง แบนลี และจารุวรรณ เขียวน้ำชุม

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการมีส่วนร่วม 47-56
ของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ของศูนย์การศึกษาพิเศษ
ประจำจังหวัดนครพนม

กรกนก แสนสุข และจารุวรรณ เขียวน้ำชุม

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต 57-64
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี

ปิยะพล พลบัววงศ์

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 65-77
โรงเรียนเบญจมาศวิทยาสังคมจังหวัดปัตตานี โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E)
ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet

อิรฟาน มุฮามา และโซเฟีย มะลี

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม
<https://so08.tci-thaijo.org/index.php/edunpuj>
ดำเนินการวารสารโดย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

การพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน

Developing Reading Skill Spelling of Word Ending Consonant Do Not Follow Rules for Prathomsuksa 3 Students By Brain-Based Learning Activity with Cartoon Animation Media

เนตรชนก บัวสระ¹, และกฤตยากาญจน์ โตพิทักษ์²
Netchanok Buasa¹, and Krittayakan Topithak²

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม¹,
อาจารย์สาขาวิชาวิจัย และประเมินผลทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม²
Master's degree students in Thai language, Faculty of Education, Naresuan University¹,
Lecturer in Education research and Evaluation, Faculty of Education, Naresuan University²*

Received: March 14, 2024 Revised: April 19, 2024 Accepted: August 31, 2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านลาด อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 10 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม มีหน่วยในการสุ่ม คือ โรงเรียน เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้การจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน 2) การ์ตูนแอนิเมชัน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้การจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2) ความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.72, S.D. = 0.42)

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน การ์ตูนแอนิเมชัน การอ่านสะกดคำ

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare the ability to read and spell words ending consonant do not follow rules before and after using brain-based learning management combined with the use of cartoon animation media of Prathomsuksa 3 students, 2) to compare students' reading and spelling of words ending consonant do not follow rules for Prathomsuksa 3 students after studying with criteria of 80 percent, and 3) to study the satisfaction with brain-based learning management in conjunction with cartoon animation media of Prathomsuksa 3 students. The sample group consisted of Prathomsuksa 3 students in the second semester of the academic year 2023 from Ban Lad School, Doem Bang Nang Buat District, Suphan Buri Province. A total of 10 students who were selected by Cluster Random Sampling, and schools were the sampling units. The research tools used were 1) a learning management plan on reading and spelling of words ending consonant do not follow rules, using brain-based learning management along with animation media, 2) an animation media with content related to reading and spelling of words ending consonant do not follow rules, 3) a test to measure the ability to read and spell words ending consonant do not follow rules, and 4) an evaluation form to measure the satisfaction of Prathomsuksa 3 students with brain-based learning management combined with animation media. The statistics used in the research included mean, standard deviation, and t-test dependent.

The results of this research concluded that 1) the ability to read and spell words ending consonant do not follow rules using brain-based learning management combined with the use of cartoon animation media for Prathomsuksa 3 students after studying revealed higher statistically significance than before studying at the .05 level. 2) The ability to read and spell words ending consonant do not follow rules for Prathomsuksa 3 students after studying were higher than the standard with a score of 80 percent at the statistical significance at the .05 level. 3) Students expressed the highest level of satisfaction with brain-based learning management combined with animation media ($\bar{X}$ = 4.72, S.D. = 0.42).

Keywords: Brain-Based Learning Management, Animated Cartoons, Spelling Reading

บทนำ

ประเทศไทยมีภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์และเป็นมรดกทางภาษาสืบทอดมาอย่างยาวนาน แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของประชาชนชาวไทยที่ถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของภาษาซึ่งภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยยกระดับชีวิตและพัฒนาศักยภาพทางการศึกษาโดยเฉพาะการอ่านซึ่งถือเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ที่จำเป็นในทุกช่วงวัย และถือเป็นสาระที่สำคัญในการเรียนรู้วิชาภาษาไทย จะเห็นได้ว่าภาษาไทยมีความสำคัญกับการศึกษาเป็นอย่างมากเพราะเป็นรากฐานในการพัฒนาต่าง ๆ ของชีวิตทุกช่วงวัยโดยจะใช้เป็นเครื่องมือในการสืบค้นหาข้อมูลมาใช้ในการพัฒนาตนเองโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำ ยิ่งมีการเปลี่ยนแปลงของโลกและการเปลี่ยนแปลงของสังคมมากขึ้นจากอดีตสู่ปัจจุบันที่สื่อสังคมต่าง ๆ เข้ามามีบทบาทในชีวิตมากยิ่งขึ้น ทำให้การอ่านเป็นทักษะที่ควรได้รับการฝึกฝนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและมีประสิทธิภาพนั้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ และพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งในด้านการศึกษา และในด้านของการดำรงชีวิต ซึ่งการอ่านเป็นสิ่งสำคัญต่อมนุษย์เพราะช่วยให้เรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จำเป็นต้องรู้ในชีวิตประจำวันได้ บรรจง พลไชย (2556) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า “มีความสำคัญ และจำเป็นที่จะต้องแสวงหาความรู้ และติดตามข่าวสารเพื่อให้เกิดการดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสมซึ่งการอ่านต้องอาศัยทักษะ และวิธีการที่ดีเพื่อที่จะช่วยให้สามารถรับรู้สารสนเทศได้มาก” ดังนั้น

การอ่านจึงถือเป็นสิ่งสำคัญต่อมนุษย์เพราะช่วยให้เรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จำเป็นต้องรู้ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งการอ่านยังเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในหลายวิชาซึ่งจะช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ การพัฒนาทักษะทางด้านการอ่านนั้นจึงควรได้รับการฝึกฝน และพัฒนาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเนื่องจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดว่าการอ่านที่นักเรียนต้องได้รับ คือ การอ่านที่ออกเสียงคำ อ่านคำ ประพันธ์ไปจนถึงการอ่านคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

แม้ในปัจจุบันจะมีการพัฒนาทักษะการอ่านให้กับนักเรียนอยู่เสมอ แต่ด้วยภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของนักเรียนจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ผ่านมามีนักเรียนไม่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราจึงทำให้นักเรียนเกิดปัญหาในด้านการอ่านที่มีผลต่อความสามารถด้านการอ่านของนักเรียน จากการทดสอบคัดกรองความสามารถด้านการอ่าน จากผลเฉลี่ยการประเมินการอ่านของนักเรียนโรงเรียนบ้านลาดอยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 75 และร้อยละ 70 ในปีการศึกษา 2564 และปีการศึกษา 2565 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินที่โรงเรียนตั้งไว้ที่ร้อยละ 80 และผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสาระที่ 1 การอ่าน พบว่านักเรียนมีความสามารถการอ่านต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านการอ่านสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด รวมไปถึงการประชุม ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC: Professional Learning Community) ของโรงเรียนพบปัญหาในด้านการอ่านลงเสียงตัวสะกดท้ายคำถูกต้อง จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาปัญหาแล้วพบว่ากระบวนการสอนของครูยังไม่ตอบสนองต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเนื่องจากไม่มีกระบวนการสอนที่สร้างความสนใจ และกระบวนการสอนเป็นการเน้นครูผู้สอนเป็นศูนย์กลาง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สมองเป็นฐาน (Brain-based Learning: BBL) ซึ่งมีลักษณะขั้นตอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเน้นกระบวนการเรียนรู้ จัดจำสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นในเรื่องของการคิดวิเคราะห์และมีขั้นตอนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญควบคู่ไปกับการทำงานของสมองและธรรมชาติของสมองเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการเรียนรู้เนื่องจากมีกระบวนการในการพัฒนาร่วมกับโดยใช้แนวคิดของ Jensen ที่เสนอแนวคิดว่าเป็นการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ของสมองที่ต้องวิเคราะห์คำถามว่าอะไรบ้างที่ดีต่อสมองซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองจึงเป็นการเรียนรู้ที่สมองเรียนรู้อย่างหลากหลายผสมผสานหลายทักษะซึ่งขั้นตอนของการใช้สมองในการจัดการเรียนรู้นั้น Jensen ได้จัดขั้นตอนไว้ทั้งหมด 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนการเตรียมสมอง ขั้นให้ความรู้ใหม่ ขั้นทำความเข้าใจอย่างละเอียด ขั้นจดจำสิ่งที่เรียนรู้ และขั้นบูรณาการความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ (Eric Jensen, 2000, อ้างถึงใน สิทธิพล อาจอินทร์, 2560) สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤตยา กาญจน์ อินทร์พิทักษ์ (2562) จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนคำภาษาไทย แก้ปัญหานักเรียนที่มีปัญหาการอ่านการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราให้มีความสามารถการเขียนคำภาษาไทยไปตามเกณฑ์ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านและการเขียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น อันจะนำไปใช้เป็นพื้นฐานการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และสามารถสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนเพื่อพัฒนาการอ่านสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สมองเป็นฐาน (Brain-based Learning: BBL) มีลักษณะขั้นตอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเน้นกระบวนการเรียนรู้ จัดจำสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ และในปัจจุบันสื่อสมัยใหม่เกี่ยวกับความรู้เกิดขึ้นหลายประเภทที่สามารถสร้างความสนใจให้ผู้เรียนสนใจในเนื้อหา และกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนมากกว่าเดิม โดยการนำสื่อดิจิทัลประเภทการ์ตูนแอนิเมชันเป็นสื่อการสอนร่วมกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐาน (Brain-based Learning: BBL) เนื่องจากสื่อการ์ตูนแอนิเมชันเป็นสื่อการสอนประเภทหนึ่งที่มีความน่าสนใจ มีตัวละคร ภาพ และเนื้อหาที่ทำให้ผู้เรียนเข้าถึงง่าย ทำให้บทเรียนมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น และสามารถพัฒนาเรื่องการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดารัตน์ จันทสาร (2558) ที่ได้นำสื่อในรูปแบบการ์ตูน แอนิเมชันมาเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดสิ่งที่ต้องการให้แก่เด็กและ

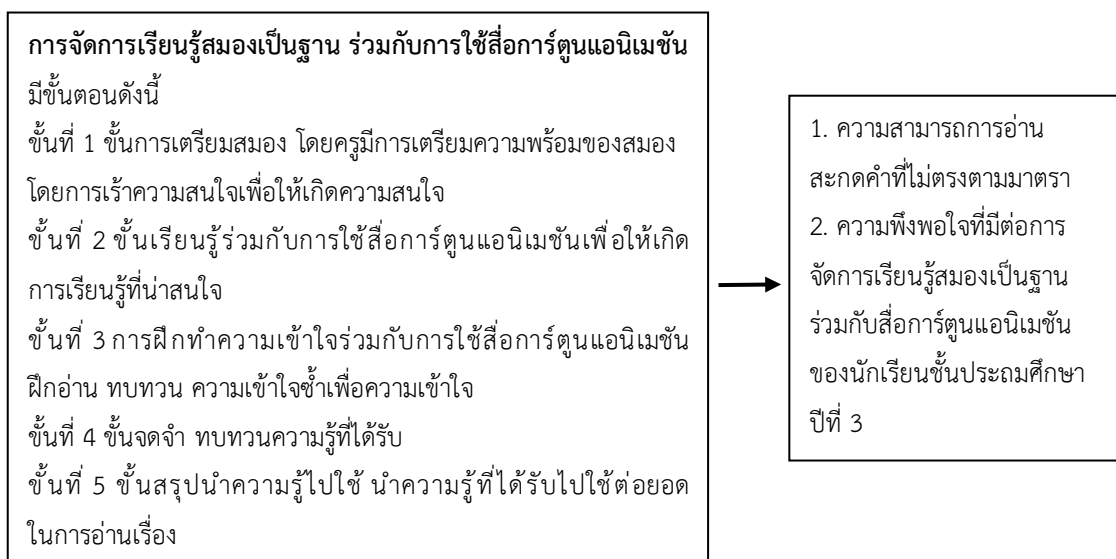
เยาวชน ซึ่งเป็นการนำเอานวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาผสมผสานเข้ากับกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งจะเป็นการนำความรู้แนวคิดที่สำคัญ มาอยู่ในรูปแบบที่เยาวชนสนใจ มีความสนุกสนานในการเรียนรู้ เพื่อถ่ายทอดความรู้มากขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจ พัฒนานักเรียนในเรื่องการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สมองเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน เพื่อแก้ไขปัญหาในด้านของการอ่านสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียน โดยการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน มีกิจกรรมที่สอดคล้องกับการทำงานของสมอง ผสมผสานกับการเรียนรู้โดยใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชันทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่าย มีความสนใจเรียน จากสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับช่วงวัยพร้อมด้วยกระบวนการการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนในการพัฒนาการเรียนรู้สอดคล้องไปกับการทำงานของสมอง และพัฒนาความสามารถในหลายด้าน โดยความมุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะให้นักเรียนได้พัฒนาในเรื่องการอ่านตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราเพื่อทำให้มีสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน กับเกณฑ์ร้อยละ 80
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้การจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ในสหวิทยาเขตบ่อกร อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี รวมนักเรียนทั้งสิ้น 154 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านลาดอำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 10 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม มีหน่วยในการสุ่ม คือ โรงเรียนเนื่องจากเป็นกลุ่มโรงเรียนที่มีลักษณะบริบทใกล้เคียงกัน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา

2.2.2 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 คำ

3.2 จัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง

3.3 ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 คำ

3.4 เปรียบเทียบผลการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

3.5 เปรียบเทียบการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 80

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้การจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง

4.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในสาระที่ 1 การอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4.1.2 ศึกษาเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ทฤษฎีการสอนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน ในการสอนอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมี 5 ขั้นตอน ดังนี้ขั้นที่ 1 การเตรียมสมอง ขั้นที่ 2 ขั้นเรียนรู้ ขั้นที่ 3 การฝึกทำความเข้าใจ ขั้นที่ 4 ขั้นจดจำ และขั้นที่ 5 ขั้นสรุปนำความรู้ไปใช้

4.1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยกำหนด ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้สำคัญจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กำหนดเวลา เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน และการวัดการประเมินผลประเมิน จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 8 ชั่วโมง

4.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางด้านการใช้ภาษาและเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ตามคำแนะนำของ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

4.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด และประเมินผลจำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 1 ท่าน เพื่อพิจารณาประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

4.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ และประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดความเหมาะสมเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามหลักการของ Likert

4.1.8 นำแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ และแปลความของค่าเฉลี่ยเป็น ระดับ ความเหมาะสม 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา แม่กก ($\bar{X}$ = 4.72, S.D. = 0.45) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา แม่กบ ($\bar{X}$ = 4.62, S.D. = 0.49) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา แม่กน ($\bar{X}$ = 4.69, S.D. = 0.46) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 4) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การอ่านสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา แม่กด ($\bar{X}$ = 4.71, S.D. = 0.46) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

4.1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน โดยมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ครั้ง เพื่อพิจารณาและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ ก่อนที่จะนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 แผน 2 ชั่วโมง

4.1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงให้สมบูรณ์ จากนั้นจึงนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาด อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 10 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4.2 การ์ตูนแอนิเมชัน จำนวน 4 ตอน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ในมาตราแม่กก มาตราแม่กบ มาตราแม่กน และมาตราแม่กด

4.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4.2.2 ศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการสร้างการ์ตูนแอนิเมชัน จำนวน 4 ตอน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ในมาตราแม่กก มาตราแม่กบ มาตราแม่กน และมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4.2.3 ศึกษาซอฟต์แวร์ที่เหมาะสมมาใช้ในการสร้างการ์ตูนแอนิเมชัน

4.2.4 สร้างโครงร่าง แนวคิด ความรู้ เนื้อหา (Idea) ในการสร้างเนื้อเรื่องที่จะใช้ในการสร้างการ์ตูนแอนิเมชัน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำไม่ตรงตาม ในมาตราแม่กก มาตราแม่กบ มาตราแม่กน และมาตราแม่กด

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 ตอน คือ ผจญภัยในป่าใหญ่ (แม่งก) ผจญภัยในสวนสัตว์ (แม่งกบ) ผจญภัยในโลกไดโนเสาร์ (แม่งกต) ผจญภัยในพิพิธภัณฑ (แม่งกน)

4.2.5 เขียนโครงร่างเนื้อเรื่อง (Story) การ์ตูนแอนิเมชัน จำนวน 4 ตอน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำไม่ตรงตาม ในมาตราแม่งก มาตราแม่งกบ มาตราแม่งกน และมาตราแม่งกต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใส่รายละเอียดเริ่มต้น ตัวละคร ฉาก เนื้อเรื่อง จุดจบ และแนวคิด

4.2.6 เขียนบทดำเนินเรื่องฉบับเต็ม (Script) โดยนำโครงเรื่องเนื้อหาใส่รายละเอียดให้ครบถ้วน

4.2.7 เขียนสตอรี่บอร์ด (Story boards) เป็นการวาดภาพเล่าเรื่องให้เข้าใจสถานการณ์ รายละเอียดของเรื่องราวตัวละครและฉากในเรื่องซึ่งจะมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ตั้งไว้

4.2.8 นำเนื้อเรื่องฉบับเต็ม และสตอรี่บอร์ดส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตรวจสอบความเหมาะสม และความถูกต้องของเนื้อหา เพื่อพัฒนาและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

4.2.9 สร้างการ์ตูนแอนิเมชัน จำนวน 4 ตอน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ในมาตราแม่งก มาตราแม่งกบ มาตราแม่งกน และมาตราแม่งกต โดยมีขั้นตอน ออกแบบตัวละครที่ใช้ในการดำเนินเรื่องราว บันทึกเสียง (Sound Recording) ทั้งเสียงบรรยาย บทสนทนา และเสียงเพลงประกอบ ตัดต่อวิดีโอ และเสียงที่เสร็จแล้วโดยเรียงตามลำดับเหตุการณ์ภายในเรื่องตามที่กำหนดไว้ใน (Story boards)

4.2.10 นำการ์ตูนแอนิเมชัน จำนวน 4 ตอน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ในมาตราแม่งก มาตราแม่งกบ มาตราแม่งกน และมาตราแม่งกตที่ได้ปรับปรุง แก้ไขจนเสร็จสมบูรณ์ ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาประเมินความเหมาะสมของเนื้อหา ตรวจสอบความถูกต้องร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

4.2.11 นำการ์ตูนแอนิเมชัน จำนวน 4 ตอน ไปทดลองใช้ (Try out) ร่วมแผนการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

4.2.12 นำการ์ตูนแอนิเมชัน จำนวน 4 ตอน ที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วเรียนรู้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้สมมติเป็นฐานร่วมกับการ์ตูนแอนิเมชัน ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาด อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 รวมกับจำนวน 10 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 คำ โดยใช้ข้อสอบการอ่านออกเสียงสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นชุดเดียวกัน

4.3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4.3.2 ศึกษาแนวคิดทฤษฎี ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านการสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา

4.3.3 ศึกษา วิเคราะห์คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา จากบัญชีคำศัพท์พื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4.3.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 60 คำ โดยคัดเลือกจากบัญชีคำศัพท์พื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนสะกดไม่ถูกต้องมากที่สุด รวมทั้งหมดจำนวน 60 คำ

4.3.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา และตารางวิเคราะห์ข้อสอบ โดยคัดเลือกจากบัญชีคำศัพท์พื้นฐาน ของกระทรวงศึกษาธิการ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนสะกดไม่ถูกต้องมากที่สุด รวมทั้งหมดจำนวน 60 คำ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษา ความเหมาะสมของข้อสอบ และจุดประสงค์ เพื่อพัฒนาและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

4.3.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราจำนวน 60 คำ ที่ได้ปรับปรุง แก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาประเมินความเหมาะสมของเนื้อหา ตรวจสอบความถูกต้องและเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ

4.3.7 นำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญลงความเห็นมาหาค่า IOC ของข้อสอบรายข้อจากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาหรือค่า IOC ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

4.3.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราจำนวน 60 คำ ที่ใช้ได้ไปทำการทดลองใช้ กับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 10 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

4.3.9 นำผลการทดสอบที่ให้คะแนนมาทำการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย p ค่าอำนาจจำแนก r โดยพิจารณาความยากอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก r ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป โดยข้อสอบจำนวน 60 คำ ได้ค่าความยากง่าย p ระหว่าง 0.30 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก r ตั้งแต่ 0.20 - 0.80

4.3.10 คัดเลือกแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 คำ แล้วจึงนำค่าที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้ง ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

4.3.11 จัดทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 คำ โดยข้อสอบก่อนเรียน และหลังเรียนเป็นชุดเดียวกัน

4.3.12 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราจำนวน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สมบูรณ์แล้ว ไปใช้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านลาด อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 10 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.4 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สองเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน แบบประเมินมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

4.4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัย

4.4.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สองเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน เป็นแบบประเมินมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด ตามแนวคิดของ Likert จำนวน 10 ข้อ โดยให้นักเรียนประเมินความพึงพอใจทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านความรู้ที่ได้รับ

4.4.3 นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สองเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชันให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตรวจสอบความถูกต้อง

4.4.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สองเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านเพื่อพิจารณา ตรวจสอบความถูกต้องและเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

4.4.5 นำแบบประเมินความพึงพอใจที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญไปเป็นเครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนบ้านลาด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 เปรียบเทียบผลการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับสื่อการ์ตูนแอนิเมชัน โดยสถิติ t-test dependent sample หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

5.2 เปรียบเทียบผลการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้สถิติทดสอบค่าที่แบบกลุ่ม t-test one sample

5.3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Standard Deviation

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การทดสอบ	จำนวน (N)	คะแนนเต็ม	($\bar{X}$)	(S.D.)	t	df	Sig(1-tailed) (p<0.05)
ก่อนเรียน	10	40	22.90	4.72	15.49*	9	0.00
หลังเรียน	10	40	34.90	2.69			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (p<0.05)

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนการวัดความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ก่อนเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.9 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.72 ($\bar{X} = 22.9$, S.D. = 4.72) และหลังเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.9 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.69 ($\bar{X} = 34.9$, S.D. = 2.69) และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

การทดสอบ	จำนวน (N)	คะแนนเต็ม	คะแนนเกณฑ์ร้อยละ 80	($\bar{X}$)	(S.D.)	t	df	Sig (1-tailed)
หลังเรียน	10	40	32	34.90	2.69	3.42*	9	0.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 เท่ากับ 32 พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.90 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.25 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 คน มีคะแนน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับสื่อการ์ตูนแอนิเมชันของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับสื่อการ์ตูนแอนิเมชันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย 3 ด้าน คือด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับการ์ตูนแอนิเมชัน และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับสื่อการ์ตูนแอนิเมชันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	($\bar{X}$)	S.D.	ระดับความเหมาะสม
ด้านการจัดการเรียนการสอน			
1. ครูเตรียมการสอนอย่างดี โดยมีสื่อและ อุปกรณ์ที่เหมาะสมพร้อมต่อการเรียนการสอน	4.40	0.49	มาก
2. ครูมีการสอนที่ทำให้ให้นักเรียนมีเข้าใจง่ายขึ้น	4.80	0.40	มากที่สุด
3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	4.70	0.46	มากที่สุด
4. เนื้อหา และกิจกรรมการสอนมีความเหมาะสมและน่าสนใจ	4.60	0.49	มากที่สุด
รวม	4.62	0.46	มากที่สุด
ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับการ์ตูนแอนิเมชัน			
5. นักเรียนชอบวิธีการสอนโดยการนำการ์ตูนแอนิเมชันมาใช้ในรายวิชาภาษาไทย	4.70	0.46	มากที่สุด
6. การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับการ์ตูนแอนิเมชันทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น	4.90	0.30	มากที่สุด
7. การจัดการเรียนรู้โดยสมองเป็นฐานร่วมกับการ์ตูนแอนิเมชันทำให้นักเรียนอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามตรา (แมกก กบ กด กน) ได้ดีขึ้น	4.80	0.40	มากที่สุด
รวม	4.80	0.39	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้			
8. นักเรียนสามารถอ่านออก เสียงคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดได้ดีขึ้น	4.90	0.30	มากที่สุด
9. นักเรียนสามารถนำความสามารถด้านการอ่านออก เสียงคำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตราตัวสะกด ไปปรับใช้กับการเรียนในวิชาอื่นได้	4.70	0.46	มากที่สุด

รายการประเมิน	($\bar{X}$)	S.D.	ระดับความเหมาะสม
10. นักเรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปปรับ ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง	4.70	0.46	มากที่สุด
รวม	4.77	0.41	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.72	0.42	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับสื่อการ์ตูนแอนิเมชันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.42) ทั้งสามด้านมีค่าความเหมาะสมระดับมากที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับการ์ตูนแอนิเมชัน ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.39) ระดับความเหมาะสมระดับมากที่สุด ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.41) ระดับความเหมาะสมระดับมากที่สุด และด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.46) ระดับความเหมาะสมระดับมากที่สุด โดยในรายการประเมินด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับการ์ตูนแอนิเมชัน คือ นักเรียนชอบวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับการ์ตูนแอนิเมชันทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.30) ระดับความเหมาะสมระดับมากที่สุด และในรายการประเมินด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้รายการความพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนสามารถอ่านออก เสียงคำที่สะกดได้ตรงตาม มาตราตัวสะกดได้ดีขึ้น ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.30) ระดับความเหมาะสมระดับมากที่สุดในส่วนรายการความพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ในด้านการจัดการเรียนรู้ รายการที่ครูผู้สอนเตรียมการสอนอย่างดี โดยมีสื่อและอุปกรณ์ที่เหมาะสมพร้อมต่อการเรียนการสอนซึ่งเกิดจากความไม่พร้อมของอุปกรณ์และเครือข่ายสัญญาณอินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.49) ระดับความเหมาะสมระดับมาก

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน ผู้วิจัยได้สรุปผลงานวิจัย ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า คะแนนสอบหลังการจัดการเรียนรู้มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับสื่อการ์ตูนแอนิเมชันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับสื่อการ์ตูนแอนิเมชันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.42)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยคะแนนก่อนเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.9 และหลังเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.9 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนนและเมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนสอบหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้จากการที่คะแนนความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชันนั้นผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการจัดการเรียน ออกแบบรูปแบบกิจกรรม โดยเน้นกระบวนการ 5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานขั้นที่ 1 การเตรียมสมองโดยใช้เกม และเพลงเพื่อกระตุ้นความสนใจ ขั้นที่ 2 ขั้นเรียนรู้ เป็นขั้นของนักเรียนได้จัดกลุ่ม ออกแบบรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ร่วมกับครู ขั้นที่ 3 การฝึกทำความเข้าใจ ให้ผู้เรียนทำความเข้าใจจากแบบทดสอบและกิจกรรมภายในชั้นเรียน ขั้นที่ 4 ขั้นจดจำ โดยให้นักเรียนทบทวนความจำจากสิ่งที่เรียนจากทั้งนักเรียนกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน และขั้นที่ 5 ขั้นสรุปนำความรู้ไปใช้ เป็นขั้นของการสรุปความรู้และนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสาระอื่น โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานที่กล่าวมาเป็นการสอนที่เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วม ออกแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการเรียนรู้เริ่มจากกระบวนการสอนจากความรู้พื้นฐาน รูปแบบ ลักษณะของพยัญชนะท้ายในมาตราตัวสะกดในแต่ละมาตรา พร้อมทั้งใช้กลอน และเพลงในการช่วยจำโดยเลือกจากทำนองที่นักเรียนคุ้นเคยและร้องตามได้ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและจำได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งการนำสื่อการ์ตูนแอนิเมชันเข้ามาสอนร่วมกับการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานช่วยเพิ่มความน่าสนใจและการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากการ์ตูนแอนิเมชันมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับช่วงวัยเข้าถึงง่าย มีตัวละคร เนื้อหา รูปภาพ ตัวอย่างคำที่เกี่ยวกับมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราทั้งนี้การ์ตูนแอนิเมชันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เน้นให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อการ์ตูนแอนิเมชัน ถามตอบ และเกิดกระบวนการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนกันภายในห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภริตา การะภาพ (2564) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning: BBL) ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสะกดคำ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกดสำหรับกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning: BBL) ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสุรชาติ พยัคฆ์ (2564) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่าน การเขียนสะกดคำและการเรียนรู้มีความสุขของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐานหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้อง ทิพย์สุดา ไพรงาม (2565) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนการ์ตูนแอนิเมชันโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามหลักการพัฒนาสมองเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์โดยใช้บทเรียน การ์ตูนแอนิเมชันโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามหลักการพัฒนาสมองเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับเกณฑ์ที่กำหนด ผลการวิจัยสรุปได้ ผลสัมฤทธิ์ที่ใช้บทเรียนการ์ตูนแอนิเมชันโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามหลักการพัฒนาสมองเป็นฐานพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า ความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 เท่ากับ 32 พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.90 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.25 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 คนมีคะแนน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานที่จัดกิจกรรมที่เน้นขั้นตอนที่ให้นักเรียนสามารถจดจำและเข้าใจได้อย่างถูกต้องและเข้าใจหลักการมากขึ้นโดยกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีส่วนช่วยในการพัฒนาการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราได้ ทั้งนี้ การกระตุ้นอันยังมีส่วนในการช่วยส่งเสริมความสามารถในการสะกดคำไม่ตรงตามมาตราได้ดียิ่งขึ้นซึ่งแบบทดสอบที่ครูนำมาให้นักเรียนทดสอบแล้วแต่เป็นคำในหนังสือเรียน และคำบัญชีศัพท์พื้นฐานที่นักเรียนสามารถพบได้ง่ายทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจได้ดีขึ้น จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับสื่อการกระตุ้นอันยังแสดงให้เห็นว่าขั้นตอน 5 ขั้นตอนตามกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเน้นให้นักเรียนมีความรู้ มีส่วนร่วมและสามารถออกแบบกระบวนการสอนกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับครูได้เพื่อพัฒนาสมองทั้ง 2 ซีก ทั้งด้านการวิเคราะห์ จินตนาการและความสนุกสนานให้เกิดการทำงานร่วมกัน อีกทั้งสื่อการกระตุ้นอันยังมิเนื้อหาและลักษณะของการสอนแบบให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อโดยคำต่าง ๆ จะเน้นสอนการอ่านสะกดคำให้นักเรียนสะกดตามได้ทีละคำ เนื้อหามีลักษณะของการผจญภัยของตัวละครที่นำมาจากตัวละครในหนังสือเรียนทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ และเกิดการจดจำได้ดีมากขึ้นรู้คำสามารถทำให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำได้ตรงตามเกณฑ์ร้อยละ 80 ตามที่ผู้วิจัยตั้งไว้ทั้งยังสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำได้ตามเกณฑ์เป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดไว้ สอดคล้องกับ จิตาภรณ์ จูมาศ (2563) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราของเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับการบริหารจัดการของสมอง วัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับการบริหารจัดการของเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้คะแนนการทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 32.22 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 92.06 โดยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ ขวัญณา บุญนิธิ (2564) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการวิจัย ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า ทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 16.40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.00 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังเรียนกับเกณฑ์ พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับสื่อการกระตุ้นอันยังมิของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับการกระตุ้นอันยังมิ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนโดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับสื่อการกระตุ้นอันยังมิ ทำให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมในชั้นร่วมกับผู้อื่นได้ มีสื่อที่เร้าความสนใจ และทำให้สามารถเข้าใจคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราและสามารถเรียนรู้ได้ดีมากยิ่งขึ้น อีกทั้งการใช้สื่อการกระตุ้นอันยังมิช่วยให้นักเรียน เข้าใจความแตกต่างของการออกเสียงของมาตราตัวสะกดแต่ละมาตราได้ และฝึกให้นักเรียนได้ออกเสียงตามได้อย่างเข้าใจ ส่งผลให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำได้อย่างถูกต้องในส่วนของการจัดการเรียนรู้อีกในส่วนของการจัดเตรียมการสอน โดยมีสื่อและอุปกรณ์ที่เหมาะสมพร้อมต่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากเนื่องจากอุปกรณ์ที่ใช้ในขณะสอนอาจมียังไม่มีความพร้อมสำหรับการจัดการเรียนรู้ที่เพียงพอ สอดคล้องกับ งานวิจัย กฤตยาภาณุจันท์ อินทร์พิทักษ์ (2562) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนคำภาษาไทย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน การวิจัยนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านคำภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้ศึกษาความพึงพอใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนภาษาไทยด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน ผลการวิจัย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาไทยด้วย กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับรัตนพร คงยวง (2565) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เรื่อง ชนิดของคำ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เรื่อง ชนิดของคำ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.25, S.D. = 0.16)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับสื่อการ์ตูนแอนิเมชันครูสามารถยืดหยุ่นกิจกรรมให้เข้ากับความสะดวกหรือเรื่องใกล้ตัวของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม
2. ครูควรออกแบบสื่อการ์ตูนแอนิเมชันที่มีเนื้อหา และเวลาที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้เพื่อให้นำสื่อไปพัฒนานักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ครูต้องมีการบริหารเวลาให้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน เพื่อให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามกระบวนการสอนและมีประสิทธิภาพที่ดี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชันมาใช้กับเรื่องหรือสาระสาระอื่น ๆ ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ ได้ดีขึ้น เช่น สาระการเขียน หลักภาษาไทย เป็นต้น
2. ควรมีการใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนเรื่อง การสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้เทคนิคการสอนในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การใช้เพลง บอร์ดเกม เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ ขุมชนการเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤตยากาญจน์ อินทร์พิทักษ์. (2562). *การพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนคำภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน*. [ปริญาการศึกษามหาบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอน: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- ขวัญภา บุญนิธิ. (2564). *การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกวินิจัยเป็นรายบุคคล*. [ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย: มหาวิทยาลัยนครพนม]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- จิราภรณ์ จูมาศ. (2563). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียนชั้นแนวคิดสมองเป็นฐานร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประถมศึกษาปีที่ 2*. [ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย: มหาวิทยาลัยนครพนม]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).

- ดาร์ตัน จันทสาร. (2558). การพัฒนาการตูนแอนิเมชัน เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. [ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- บรรจง พลไชย (2556). การอ่านเพื่อการเรียนรู้. วารสารห้องสมุด, 57(1), 36-46.
- ภริตา การะภาพ. (2564). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning: BBL) ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา: มหาวิทยาลัยศิลปากร]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- ทิพย์สุตา ไพรงาม. (2565). การพัฒนาบทเรียนการตูนแอนิเมชันโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามหลักการ พัฒนาสมองเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. [ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี และสื่อสารการศึกษา: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- รัตนพร คงยวง. (2565). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. [ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย: มหาวิทยาลัยนเรศวร]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- สิทธิพล อาจอินทร์ (2560). ศาสตร์และศิลป์การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. (พิมพ์ครั้งที่ 2). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุราทิพย์ ชัยแก้ว. (2564). การพัฒนาความสามารถในการอ่าน การเขียนสะกดคำและการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน. [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย: มหาวิทยาลัยศิลปากร]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม
<https://so08.tci-thaijo.org/index.php/edunpuj>
ดำเนินการวารสารโดย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

Design and Develop a Learning Innovation Based on Design Thinking to Promote Creative Thinking Of Freshmen Majoring in Film and Television

Mengying Chen¹ and Parama Kwangmuang²

M.A.(Education) Innovation, Technology, and Learning Sciences, Faculty of Education, Khon Kaen University¹
Lecturer of Innovation, Technology, and Learning Sciences, Faculty of Education, Khon Kaen University²

Received: March 19, 2024 Revised: May 13, 2024 Accepted: August 31, 2024

ABSTRACT

The purposes of this study were (1) to design and carry out the learning innovation based on design thinking to promote the creative thinking of freshmen majoring in film and television, (2) to study the creative thinking ability of freshmen majoring in film and television before and after using design-based learning innovation, and (3) to investigate learners' satisfaction with design-based learning innovation. The sample included: (1) 6 experts in 3 aspects; and (2) 15 freshmen from a film and television university in China were randomly selected for practical teaching. Research tools included: (1) theoretical framework record sheet and design framework record sheet; (2) expert questionnaire from three aspects: content, media and design; (3) before and after assessment of students' creative thinking ability (fluency thinking, thinking flexibility, creative thinking, and detailed thinking); and (4) students' satisfaction with learning innovation questionnaire based on design thinking. This study adopted the research method of Richy and Kline (2007), which included three stages: design, development and evaluation.

The results showed that: (1) the innovative learning environment based on design thinking was consistent with the theoretical framework record table and the design framework record table; (2) both the pre-test and post-test of the four dimensions of creative thinking showed differences ($p < 0.01$), that was, students' creative thinking ability improved significantly after teaching; (3) integrating the three aspects, the mean score ($\bar{X}$) was 4.10 and the standard deviation (S.D.) was 0.59, indicating that students were satisfied with the learning innovation based on design thinking.

Keywords: Design Thinking, Learning Innovation, Creative Thinking

Introduction

In July 2009, the promulgation of China's first special plan for the cultural industry marked that the cultural industry has become a national strategic industry. ("Cultural Industry Revitalization Plan", 2009) With the development of society, China's film and television professional education has become an

indispensable part of domestic higher education. With the development of social economy, people's spiritual consumption demand has increased, which has promoted the rapid development of the film and television cultural industry, and has put forward higher requirements for the quality level of drama, film and television professionals. Especially in the modern network information age, the drama, film and television cultural industry continues to internationalize, there is an urgent need for more film and television professionals with strong professional capabilities and innovative abilities (Lu Y H., 2016). Art colleges and film and television majors, as bases for cultivating and delivering film and television talents, are also faced with how to improve and innovate professional education methods in the process of marketization.

For film and television education and teaching, film and television professional courses have the characteristics of rich theoretical knowledge and strong practical operability. The main courses involved include audio-visual language, script creation, TV program production, micro-film creation, non-linear editing and other courses. These courses The ultimate goal is to train film and television majors to become outstanding film and television professionals after graduation. This requires college film and television major graduates to have the following abilities: First, be proficient in the most basic theoretical knowledge of the film and television majors and the most cutting-edge related technologies. development; the second is to have strong artistic accomplishment and keen creative thinking, and the ability to use film and television technology-related means to express ideas and recreate. To ensure that students majoring in film and television art can match the development needs of the film and television art industry in the later stage, laying a solid foundation for them to conduct in-depth study of the film and television art major or enter related industries to work in the next step. (Wang Dong, 2022) It can be seen that creative thinking ability is crucial to the learning of film and television majors.

However, research shows that the film and television professional abilities of most film and television major graduates cannot match market demand, so that not many can directly engage in the film and television industry, and even hundreds of thousands of graduates every year do not actually participate in the film and television major. At work (Gao Y., 2019). The reason is that the current education and teaching of film and television majors in colleges and universities still adopt the traditional classroom teaching model. Teachers are always in the main position in teaching, students are in a passive state to learn knowledge, and there is a lack of good interaction and cooperation between teachers and students. The classroom atmosphere of this learning model is dull and the teaching method is boring and single. This passive learning method is not conducive to stimulating learners' interest in learning, and they cannot devote themselves to further learning efficiently and focused. On the other hand, the film and television major course has Strong practicality and operability. The current teaching habits of film and television majors still divide the process of theoretical learning and practical operation into two independent stages, resulting in learners being unable to combine theory and practice well in the creative process. Blended together.

The process of design thinking can solve this problem very well. By constructing rich and flexible teaching interaction forms, it can form a two-way promotion of teacher-student relationship and promote

interaction and cooperation between teachers and students. The DEIPT model of design thinking at the Stanford Graduate School of Design is divided into five stages: empathize, define, ideate, prototype, and evaluate. Some researchers define design thinking as being able to analyze problems in real society based on human needs, design novel ideas through existing knowledge and skills, and continuously iteratively improve products in the process of solving problems until they are formed. The process of creating innovative works. (China Education Informatization. 2020(13)) This coincides with the goal of the film and television professional courses.

The focus of learning innovation lies in the process of learner-centered knowledge construction and practical application, rather than the traditional model of teachers unilaterally imparting knowledge and learners passively accepting knowledge. Therefore, this study aims to design and develop learning innovations based on design thinking, introducing design thinking methods into the reconstruction of course content and structure, through the collaboration of real situational problems, multi-level collaboration methods, multi-dimensional methods and tools, and innovative core concepts. Complete the learning practice, use the constructivist learning theory to change the learner's identity from passive to active, take the learner as the center, and combine the media characteristics to better apply the existing knowledge and skills foundation to creation and practical operations, and at the same time Promote learners' independent learning and thinking abilities, and stimulate learners' creative thinking and sustainable learning abilities.

This research can stimulate learners' interest in learning and promote learners' independent learning ability and creative thinking. At the same time, film and television professional educators can also use the research results as samples for education and teaching. Film and television professional learners or people working in film and television can learn from this learning method for lifelong learning.

Objective

1. Design and develop learning innovations based on design thinking to promote creative thinking of freshmen majoring in film and television;
2. Measure and evaluate the creative thinking of freshmen majoring in film and television;
3. Investigate learners' satisfaction with learning innovation based on design thinking to promote creative thinking ability.

Conceptual Framework

This study uses model research and adopts the research method of Richy and klein (2007), which is divided into three stages: design, development and evaluation, as shown in Figure 1 below.

Hypotheses:

Stage 1 (Design): How to design and develop learning innovations based on design thinking to promote the creative thinking of freshmen majoring in film and television

Stage 2 (Development): Expert evaluation of learning innovation based on design thinking, mainly in three aspects: content, media and design.

Stage 3 (Assessment): 1.Internal verification: Expert evaluation of learning innovation based on design thinking, mainly in three aspects of content, media, and design.

External validation: Initial variable: Learning innovation based on design thinking; Dependent variable: (1) Learners' creative thinking ability (4 dimensions); (2) Learners' satisfaction with learning innovation based on design thinking

Research Methodology

Stage 1 (Design): In this stage, literature research, context analysis and other methods are used

Stage 2 (Development): In this stage, questionnaire survey method is mainly used

Stage 3 (Assessment): Internal validation: Expert research methods

External verification: (1) Using pre-test and post-test methods to measure learners' creative thinking ability before and after using design thinking based learning innovation; (2) Questionnaire on students' satisfaction with learning innovation based on design thinking Population and Participants

1) 6 experts in three aspects (2 in content, 2 in media and 2 in design) to verify the quality of learning innovation in content, design and media;

2) 15 freshmen majoring in film and television in grade 2023 of an art university in China were taken as research samples to further conduct practical teaching verification of learning innovation based on design thinking.

Research Instruments

- 1) Conceptual framework record sheet and Design frame record sheet
- 2) Expert questionnaire based on content, media and design
- 3) Pre-test and post-test of students' creative thinking ability; (1) fluency thinking; (2) Flexibility thinking; (3) originality thinking; (4) elaboration thinking
- 4) Survey on students' satisfaction with learning innovation based on design thinking

Data collection

1) Investigate and analyze relevant literature, principles and theories, including design thinking, creative thinking, learning innovation, constructivism theory, etc., make a conceptual framework record sheet, and make a design framework record sheet based on the conceptual framework record sheet

2) Submit a learning innovation and evaluation form based on design thinking to experts, and conduct internal verification and evaluation of products mainly from three aspects: content, media, and design

3) Review the literature, principles and research related to creative thinking, as well as the content related to professional courses, based on the four dimensions of creative thinking (according to (1) fluency

thinking; (2) Flexibility thinking; (3) originality thinking; (4) elaboration thinking Elaboration of pre-test and post-test evaluation criteria

4) Student Satisfaction evaluation form is used to evaluate students' satisfaction with teaching and learning innovation based on design thinking, in order to improve the creative thinking of freshmen majoring in film and television

Data Analysis

In this study, literature research, quantitative and qualitative data analysis methods were used, which can be described as follows:

- 1) Theoretical framework and design framework.
- 2) On the basis of summarizing the quality of three main aspects of learning innovation based on design thinking and improving the creative thinking ability of freshmen majoring in film and television, the data received from experts is analyzed.
- 3) The pre-test and post-test reading comprehension were analyzed by matching sample t test (paired sample t test), mean score ($\bar{x}$) and standard deviation (S.D.).
- 4) Using the five-component scale method of mean Rensis A. Likert (1932), the mean ($\bar{x}$) and standard deviation (S.D.) were used to analyze the evaluation scores of students' satisfaction. The results are explained as follows:

- 4.15 - 5.00 = Very satisfied
- 3.45 - 4.14 = Satisfactory
- 2.45 - 3.44 = Normal
- 1.50 - 2.44 = Not satisfied
- 1.00 - 1.49 = Very dissatisfied

Results

1 • Theoretical framework

Through the study of theories, principles, literature and related research, combined with the teaching characteristics of film and television majors, the theoretical framework for learning innovation based on design thinking and promoting the creative thinking ability of freshmen majoring in film and television majors is drawn (as shown below), which includes five bases: (1) Psychological basis, (2) teaching basis, (3) technical basis, (4) context basis, (5) creative thinking ability, (6) design thinking.

Design framework

the design framework has four components, including (1) Stimulates the creation of cognitive structures and promotes creative thinking skills; (2) Supporting cognitive balance (3) Promote the strengthening of cognitive structure and creative thinking; (4) Helps cognitive balance, which consists of five

elements: (1) problem base and learning task; (2) Learning resources; (3) Collaboration center; (4) Scaffolding; (5) Coaching.

2 • Experts assess the investigation

Content level: Experts reviewed the content of the learning environment according to the three main components of content characteristics, quantity and presentation, and the results showed that the content of film and television courses was consistent, the learning resources covered the early, middle and late stages of film and television shooting, and the presentation was simple and interesting. On the other hand, experts believe that multiple forms of resource presentation can be added.

Media level: Experts' review of this aspect found that the hyperlink text form supported by H5 technology can be quickly transferred and reduce space occupation, and the navigation device of mobile learning is correspondingly fast, can quickly open links, help learners find information easily, and the column design is clearly marked, and learners can quickly master the navigation and use methods.

In terms of design: (1) Problem base is the basic element of learning environment, which helps students to participate in the learning process, and learning tasks promote learners to analyze problems and find out the main reasons; (2) Learning resources provide students with the basic information to learn and use it to solve problems and complete learning tasks. (3) The collaboration Center aims to provide learners with the opportunity to collaborate with each other, provide learners with online editing templates and reference ideas, and jointly complete the corresponding learning tasks through cooperation. (4) Scaffolding can help learners outside the zone of immediate development (ZPD) to independently perform learning tasks. (5) Coaching, that is, the teacher changes his or her role to that of a coach.

3 • Pre-test and post-test of creative thinking

Creative thinking	evaluation	N	Full mark	Mean value ($\bar{x}$)	Standard deviation (S.D.)	t	p
fluency thinking	Pretest	15	15	7.27	2.69	-4.532	0.000 **
	Post-test	15	15	10.27	1.1		
Flexibility thinking	Pretest	15	15	7.13	2.5	-6.696	0.000 **
	Post-test	15	15	11.87	1.3		
originality thinking	Pretest	15	15	7.4	2.16	-6.325	0.000 **
	Post-test	15	15	11.4	1.24		
elaboration thinking	pretest	15	15	8.6	1.99	-7.246	0.000 **
	Post - test	15	15	12.6	1.18		

* $p < 0.05$ ** $p < 0.01$

As can be seen from the above table, when paired T-test is used to study the differences of experimental data, a total of 4 pairing pairs of data will show anisotropy (0.000 **, $p < 0.01$). The fluency level between the pre-test and post-test is 0.01 ($t = -4.532$, $p = 0.000$), and the mean value of the pre-test (7.27) is obviously lower than that of the post-test (10.27). Flexibility thinking showed 0.01 level of significance between pre-test and post-test ($t = -6.696$, $p = 0.000$), and the mean value of pre-test (7.13) was

lower than that of post-test (11.87). originality thinking showed 0.01 level of significance between pre-test and post-test ($t=-6.325$, $p=0.000$), and the mean value of pre-test (7.4) was lower than that of post-test (11.4). elaboration thinking there is 0.01 level of significance between the pre-test and post-test ($t=-7.246$, $p=0.000$), the average value of the pre-test (8.6) is lower than the average value of the post-test (12.6), and all 4 pairs of data will be variable.

5. Student satisfaction survey

Evaluation aspect	Mean value ($\bar{x}$)	Standard deviation (S.D.)	explain
Content level	4.02	0.59	satisfaction
Design level	4.01	0.57	satisfaction
Media level	4.27	0.61	Very satisfied
Entirety	4.10	0.59	satisfaction

Of the three evaluation aspects, the media aspect had the highest mean score ($\bar{x}$) of 4.27 and standard deviation (S.D.) of 0.61, indicating that students were very satisfied with the media aspect of the learning environment. The mean score for content was 4.02 and the standard deviation (S.D.) was 0.59. The mean score for design was 4.01 and the standard deviation (S.D.) was 0.57. It shows that students are satisfied with these two aspects. Finally, the average score ($\bar{x}$) is 4.10 and the standard deviation (S.D.) is 0.59, which shows that the students are satisfied with the learning environment.

Discussion

1) Based on the learning innovation of design thinking, the theoretical framework for improving the creative thinking ability of freshmen majoring in film and television consists of five bases: (1) psychological basis, (2) teaching basis, (3) technical basis, (4) situational basis, (5) creative thinking ability, and (6) design thinking. the design framework has four components, including (1) Stimulates the creation of cognitive structures and promotes creative thinking skills; (2) Supporting cognitive balance (3) Promote the strengthening of cognitive structure and creative thinking; (4) Helps cognitive balance, which consists of five elements: (1) problem base and learning task; (2) Learning resources; (3) Collaboration center; (4) Scaffolding; (5) Coaching.

2) Both the pre-test and post-test of the four dimensions of creative thinking show differences ($p<0.05$), that is, students' creative thinking ability improved significantly after teaching; This is consistent with previous research results, Yu Hongyan & Zhu Guanghui.(2019), Chen Yanyan & CAI Wenyi. (2020), CAI Lingyu & Tai Jie.(2024) et al. conducted research from the perspective of design thinking, and the results showed that students' creative thinking ability could be improved. In addition, Kwangmuang, P., Jarutkamolpong, S., Sangboonraung, W., & Daungtod, S. (2021) studied the influence of constructivist learning environment on creative thinking ability from the perspective of learning innovation, and found that, The learner's creative thinking ability has been improved.

3) In the three evaluation aspects of satisfaction, the average value is all > 3.45 , which proves that learners are satisfied with the overall learning innovation based on design thinking. The average score of

media is the highest (4.27), and the standard deviation (S.D.) is 0.61, indicating that students are very satisfied with the media aspect of the learning environment. Satisfaction at the design level and content level is relatively weak, which may be due to the lack of detailed design and the lack of forms presented by learning resources, both of which need more improvement.

Conclusion/Limitations

- 1) The innovative learning environment based on design thinking is consistent with the theoretical framework record table and the design framework record table;
- 2) Both the pre-test and post-test of the four dimensions of creative thinking show differences ($p < 0.01$), that is, students' creative thinking ability improved significantly after teaching;
- 3) Integrating the three aspects, the mean score ($\bar{x}$) is 4.10 and the standard deviation (S.D.) is 0.59, indicating that students are satisfied with the learning innovation based on design thinking.

Recommendations

- 1) Future studies can be more abundant in the design of learning resources, providing different forms, latest and cross-field learning materials to ensure sufficient learning resources;
- 2) In the future research application, consider using more advanced and diversified learning innovation tools to help learners gain a better sense of experience in the school process;
- 3) This form of learning can be widely applied to the film and television industry, not just on campus, to help film and television industry workers improve their work ability.

References

- Lu Y H. (2016). *Research on current situation and talent training strategy of film and television education in Chinese universities*. Southeast Transmission (07), 153-157. doi:10.13556/j.cnki.dncb.cn35-1274/j.2016.07.050.
- Gao Y. (2019). *Research on current situation and talent training strategy of film and television education in Chinese universities*. Art Education (01), 120-121.
- Chaijaroen, S., Kanjug, I., & Samat, C. (2012). *Development and efficiency improvement of the learning innovations enhancing learners' thinking potential*. Procedia - Social and Behavioral Sciences, 46, 3460–3464. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2012.06.085>.
- Kwangmuang, P., Jarutkamolpong, S., Sangboonraung, W., & Daungtod, S. (2021). *The development of learning innovation to enhance higher order thinking skills for students in Thailand junior high schools*. Heliyon, 7(6), e07309. <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2021.e07309>.
- Hannafin, Michael & Land, Susan & Oliver, Kevin. (1999). *Open Learning Environments: Foundations, methods, and models*.
- Yu Hongyan & Zhu Guanghui. (2019). Thinking on Cultivating Students' Innovative Skills Based on Design Thinking. *Journal of Changchun University* (10), 58-61.

- Chen Yanyan & CAI Wenyi.(2020). *Creativity Cultivation based on Design Thinking*. *Shanghai Education and Scientific Research* (11), 15-20. doi:10.16194/j.cnki.31-1059/g4.2020.11.004.
- CAI Lingyu & Tai Jie.(2024). *The Cultivation of Innovative Ability of Design Students: A case study of "Design Thinking" course*. *Design* (02), 134-137. doi:10.20055/j.cnki.1003-0069.001489.
- Kwangmuang, P., Jarutkamolpong, S., Sangboonraung, W., & Daungtod, S. (2021). *The development of learning innovation to enhance higher order thinking skills for students in Thailand junior high schools*. *Heliyon*, 7(6), e07309. <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2021.e07309>.

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม
<https://so08.tci-thaijo.org/index.php/edunpuj>
ดำเนินการวารสารโดย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

Situations, Desirable Situations and Needs for Internal Supervision in Digital Age Schools under the Secondary Educational Service Area Office Nakhon Phanom

เจษฎา โพนชา¹ และจารุวรรณ เขียวน้ำชุม²

Chedsada Poncha¹ and Jaruwan Kheawnamchum²

นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม¹,
อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม²

Graduate Student Master of Education Program in Educational Administration and Development Nakhon Phanom University¹
Lecturer in Faculty of Education, Nakhon Phanom University²

Received: April 16, 2024 Revised: June 25, 2024 Accepted: August 31, 2024

บทคัดย่อ

การนิเทศภายในมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะนำพาสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายในยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา อันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงานของสถานศึกษา การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล (2) ประเมินความต้องการจำเป็นการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มงานบริหารวิชาการ และครู จำนวน 173 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามีจำนวน 2 ฉบับ คือ (1) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง .60-1.00 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .52-.90 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .99 (2) แบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง .60-1.00 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .60-.89 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .95 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง

ผลการวิจัยพบว่า (1) สภาพปัจจุบันของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (2) ความต้องการจำเป็นการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล โดยรวมและรายด้านเรียงลำดับจากค่าสูงสุดไปต่ำสุด ได้แก่ ด้านการนิเทศแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านการนิเทศแบบครูพี่เลี้ยง ด้านการนิเทศออนไลน์ ด้านการนิเทศแบบชี้แนะ และด้านการนิเทศแบบคลินิก ตามลำดับ

คำสำคัญ: การนิเทศภายใน ยุคดิจิทัล ความต้องการจำเป็น

Abstract

Internal communication is crucial in leading schools towards their goals in the ever-evolving digital age, fostering efficiency and effectiveness in school management. The purposes of this study were (1) to examine current and desirable situations for internal supervision in digital age schools, and (2) to assess the needs for internal supervision in digital age schools. The sample group consisted of 173 individuals, including school administrators, academic management team leaders, and teachers followed the percent criterion in the sample size specification, and they were selected by stratified random sampling. The study employed two instruments: (1) a questionnaire assessing the current situations for internal supervision in digital age schools with an index of congruence between .60-1.00, discrimination between .52-.90, and the reliability of .99; and (2) a questionnaire evaluating the desired situations for internal supervision in digital age schools with an index of congruence between .60-1.00, discrimination between .60-.89, and the reliability of .95. Statistical analysis included percentage, mean, standard deviation, and Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}).

The results revealed that (1) the current situations for internal supervision in digital age schools were generally at the high level, while the desired situations for internal supervision in digital age schools were at the highest level. (2) The results of the need assessment regarding internal supervision in digital age schools in overall and individual aspects sorted from highest to lowest average values in the following areas: community-based learning communication, mentor-teacher communication, online communication, advisory communication, and clinical communication, respectively.

Keywords: Internal Supervision, Digital Era, Needs

บทนำ

ความเป็นโลกาภิวัตน์ของโลกในยุคปัจจุบันที่มีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเป็นโลกยุคดิจิทัลที่มีคุณลักษณะของการเป็นโลกที่ไร้พรมแดน คือ การไม่มีขอบเขตที่แท้จริงในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศ โลกที่แคบลง คือ การเดินทางติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วมากขึ้นประหยัดและมีประสิทธิภาพมากขึ้น และโลกที่หมุนเร็วมากขึ้น คือ การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ มีความหลากหลายและสะดวกยิ่งขึ้น ทำให้การใช้เวลาใน 1 วันของมนุษย์เองสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้มากกว่าในยุคที่ผ่านมาอย่างมาก โดยคุณลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปดังกล่าวนี้ เกิดขึ้นมาได้เนื่องจากมีตัวเร่งปฏิกิริยาการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญคือ เทคโนโลยี (Technology As a Catalyst for a Change) (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2558) โดยในยุคดิจิทัลนี้ Sher linger (2014) กล่าวว่า มนุษย์จะได้สัมผัสประสบการณ์ที่น่าตื่นตาตื่นใจของความก้าวหน้าในเทคโนโลยี การศึกษาที่มีศักยภาพในการส่งเสริมกระบวนการสอนและการเรียนรู้ เช่นเดียวกับการเชื่อมโยงที่เข้มข้นกับชุมชนระหว่างกลุ่มของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ความก้าวหน้าเหล่านี้จะปลดล็อกศักยภาพทางความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ครู และผู้บริหารโรงเรียน เพื่อให้เกิดผลิตภาพนวัตกรรม รูปแบบการนิเทศการศึกษา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนรูปแบบการดำเนินชีวิตและธุรกิจต่าง ๆ อย่างที่ไม่ถึงมาก่อน สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2563) ได้กำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานและการให้บริการภาครัฐด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ ภายใต้แนวคิด การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัล

การนิเทศการศึกษามุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเน้นความร่วมมือกันอย่างจริงจังและจริงใจ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เน้นการพัฒนาคุณภาพของครูทั้งครูผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำและครูผู้รับการช่วยเหลือแนะนำ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการปฏิบัติงานของครูสังคมมีการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องตลอดเวลา การพัฒนาเพื่อความสำเร็จก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องจะต้องมีการเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารผู้ทำหน้าที่นิเทศและครู จึงต้องเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลง และเป็นผู้รับผิดชอบในการร่วมกันเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเพื่อความเจริญเติบโตและก้าวหน้าจะต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นและเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ต้องมีการวางแผน การเปลี่ยนแปลงในด้านการพัฒนาการศึกษาที่ใกล้ตัวที่สุด คือการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กรการศึกษาและบุคลากรในองค์กร เพราะการนิเทศการสอนและการนิเทศภายในโรงเรียนมีความสำคัญในการพัฒนาการศึกษา (วัชรวิภา เล่าเรียนดี, 2556) สอดคล้องกับงานวิจัยที่กล่าวว่าการจัดการนิเทศภายในโรงเรียนให้เกิดประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นในโรงเรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพของโรงเรียน (พิพัฒน์ ภูภิญญา, 2555)

การนิเทศภายในโรงเรียนเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน ครูวิชาการ และครู ที่ผู้บริหารโรงเรียนมอบหมายดำเนินการโดยใช้ภาวะผู้นำเพื่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจ ประสานงานและใช้ศักยภาพในการทำงานอย่างเต็มที่ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนางานของโรงเรียนนั้น ๆ ให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานการศึกษา คุณสมบัตินักเรียนสัมพันธภาพความรับผิดชอบต่อความรู้ความสามารถทางวิชาการและความเข้าใจแนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศ การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้นิเทศการศึกษา การจัดการนิเทศภายในโรงเรียนกระทำได้หลายรูปแบบ การที่ผู้บริหารจะเลือกใช้รูปแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับขนาดของโรงเรียนและความสามารถของบุคลากรในโรงเรียนเป็นสำคัญ โดยผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้สามารถนำหลักการนิเทศ ทักษะ สื่อและเครื่องมือที่จำเป็นต่อการนิเทศศึกษามาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และเหมาะสมกับผู้รับการนิเทศ เพื่อให้การนิเทศบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ รูปแบบและกระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนเป็นภารกิจอย่างหนึ่งของผู้บริหารโรงเรียนที่จะต้องกำกับดูแลให้ครูนำนโยบายและความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา ตลอดจนหลักสูตรและวิธีการสอนต่าง ๆ ไปใช้ ผู้บริหารโรงเรียนต้องเป็นผู้นำในการบริหารทุก ๆ ด้าน ฉะนั้นในการดำเนินการดังกล่าวจึงต้องอาศัยผู้มีความรู้ความสามารถช่วยนิเทศการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

จากผลการรายงานการติดตามและประเมินผล การบริหารจัดการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตัวชี้วัดความสำเร็จตามยุทธศาสตร์แผนปฏิบัติการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ค่าเฉลี่ยรวม 2.56 อยู่ในระดับปานกลาง ยุทธศาสตร์ที่ 5 โอบอ้อมอารีเพื่อการศึกษา ค่าเฉลี่ยรวม 1.00 อยู่ในระดับพอใช้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม, 2562) เพื่อส่งเสริมให้การจัดการกระบวนการเรียนการสอน มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนและเป็นการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น จากปัญหาและความสำคัญที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม เพื่อนำข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนยุคดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
2. เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดจากการศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล ได้แก่ Beach and Reinhartz (2000); สุเดียนเพ็ญ คงคะจันทร์ และคณะ(2550); อัญชลี ธรรมะวิสิฏ์ (2552); วิชรา เล่าเรียนดี (2553); จุไรรัตน์ สุดรุ่ง (2559); สมเกียรติ ทานอก (2556); Gordon (2004); วิจารย์ พานิช (2554); พิมพ์ทอง สังสุทธิพงศ์ (2555); วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557); สุทธิพรณ อีร์พงศ์ และคณะ (ออนไลน์); วิชราภรณ์ วัตรสุข; มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) การนิเทศแบบคลินิก (2) การนิเทศแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (3) การนิเทศออนไลน์ (4) การนิเทศแบบชี้แนะ (5) การนิเทศโดยครูพี่เลี้ยง

ประโยชน์ของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ ได้สารสนเทศเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล ซึ่งโรงเรียนและหน่วยงานการศึกษาอื่น สามารถศึกษาความต้องการจำเป็นของโรงเรียนกับชุมชนตระหนักถึงประโยชน์ที่เกิดขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางการนิเทศภายในยุคดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ที่โรงเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารและพัฒนาการนิเทศศึกษาต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1,725 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน 111 คน และครู 1,614 คน (แผนปฏิบัติการประจำปี 2566: 6 ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2566)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2566 จำนวน 173 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน 52 คน หัวหน้ากลุ่มงานบริหารวิชาการ 52 คน และครู 69 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- 2.1) สภาพปัจจุบันของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
- 2.2) สภาพที่พึงประสงค์การนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
- 2.3) ความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามในการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม แบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งสร้างตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น ซึ่งมีจำนวน 2 ฉบับ คือ 1) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง .60-1.0 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .52-.90 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .99 2) แบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง .60-1.0 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .60-.89 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .95 โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดโรงเรียน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ประยุกต์ใช้ตามแบบ Likert คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า ตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ขออนุญาตจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

4.2 นำหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม พร้อมแบบสอบถามโดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทางออนไลน์ (Google Form) ไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน

4.3 เก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองส่วนหนึ่ง และใช้รูปแบบออนไลน์ (Google Form)

4.4 ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยได้แบบสอบถามกลับคืน 173 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยมีการวิเคราะห์ ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ และนำเสนอข้อมูลโดยการแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยายความเรียงและใช้เกณฑ์การแปลความหมายหาค่าเฉลี่ย 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัลอยู่ในระดับ มากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัลอยู่ในระดับ มาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัลอยู่ในระดับ ปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัลอยู่ในระดับ น้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัลอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Need Assessment) โดยนำข้อมูลผลการวิจัยสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ มาหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็นโดยใช้สูตร Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) เพื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็น (สุวิมล ว่องวานิช, 2558)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การนิเทศแบบคลินิก	4.44	.58	มาก	4.94	.12	มากที่สุด
2. การนิเทศแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.12	.61	มาก	4.88	.16	มากที่สุด
3. การนิเทศออนไลน์	4.13	.56	มาก	4.85	.31	มากที่สุด
4. การนิเทศแบบชี้แนะ	4.12	.53	มาก	4.71	.22	มากที่สุด
5. การนิเทศแบบครูพี่เลี้ยง	4.18	.51	มาก	4.94	.12	มากที่สุด
รวม	4.20	.41	มาก	4.87	.12	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 4.12-4.44$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่ 1 การนิเทศแบบคลินิก ($\bar{X} = 4.44$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านที่ 2 การนิเทศแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และด้านที่ 4 การนิเทศแบบชี้แนะ ($\bar{X} = 4.12$)

ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ($\bar{X} = 4.71 - 4.94$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่ 1 การนิเทศแบบคลินิก และด้านที่ 5 การนิเทศแบบครูพี่เลี้ยง ($\bar{X} = 4.94$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านที่ 4 การนิเทศแบบชี้แนะ ($\bar{X} = 4.71$)

ตอนที่ 2 การประเมินความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม นำเสนอข้อมูลโดยแสดงค่า Modified Priority Needs Index ($PNI_{Modified}$)

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง ($PNI_{Modified}$) และลำดับความต้องการจำเป็นในการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล	D	I	$PNI_{Modified}$	ลำดับความต้องการจำเป็น
1. การนิเทศแบบคลินิก	4.44	4.94	.113	5
2. การนิเทศแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.12	4.88	.184	1
3. การนิเทศออนไลน์	4.13	4.85	.174	3

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{Modified}) และลำดับความต้องการจำเป็นในการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน (ต่อ)

การนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล	D	I	PNI _{Modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
4. การนิเทศแบบชี้แนะ	4.12	4.71	.143	4
5. การนิเทศแบบครูพี่เลี้ยง	4.18	4.94	.182	2
รวม	4.20	4.87	.160	-

จากตารางที่ 2 พบว่า การนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล โดยรวมมีค่าเท่ากับ .160 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีจำนวน 3 ด้าน ที่มีค่าสูงกว่าค่าโดยรวม เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากค่าสูงสุดไปค่าต่ำสุด คือ ด้านที่ 2 การนิเทศแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PNI_{Modified} = .184) ด้านที่ 5 การนิเทศแบบครูพี่เลี้ยง (PNI_{Modified} = .182) และด้านที่ 3 การนิเทศออนไลน์ (PNI_{Modified} = .174)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องสภาพ ความต้องการจำเป็น และแนวทางพัฒนาการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม พบว่า

1. สภาพปัจจุบันของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าสูงสุด คือ ด้านการนิเทศแบบคลินิก และด้านที่มีค่าต่ำสุด คือ ด้านการนิเทศแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และด้านการนิเทศแบบชี้แนะ ส่วนผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าสูงสุด คือ ด้านการนิเทศแบบคลินิก และด้านการนิเทศแบบครูพี่เลี้ยง และด้านที่มีค่าต่ำสุด คือ ด้านการนิเทศแบบชี้แนะ

2. การประเมินความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม พบว่า ผลประเมินความต้องการจำเป็นเรียงตามลำดับ คือ ด้านการนิเทศแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านการนิเทศแบบครูพี่เลี้ยง ด้านการนิเทศออนไลน์ ด้านการนิเทศแบบชี้แนะ และด้านการนิเทศแบบคลินิก ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนมพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากความพยายามของทุกคนในโรงเรียนที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ รวมถึงการกระตุ้นให้ครูเกิดการพัฒนานำไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ โดยเลือกและปรับปรุงแก้ไข วัตถุประสงค์ทางการศึกษา การให้คำแนะนำเกี่ยวกับเนื้อหา วิธีการ จัดการเรียนรู้ และการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ นักวิชาการและนักการศึกษาที่มีทัศนะ ที่สอดคล้องกันว่า การนิเทศการจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับผู้นำและครู มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการสอนในสถานศึกษาประกอบด้วย หลักสูตร การออกแบบการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ สื่อการจัดการเรียนรู้ การวัดและ ประเมินผล และการจัดสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ โดยมุ่งที่พฤติกรรมของครูจะส่งผลต่อ พฤติกรรมของผู้เรียน (กุลกาญจน์ สุวรรณรักษ์, 2562) การนิเทศการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน จำเป็นต้องนำการ

บริหารจัดการเทคโนโลยี สารสนเทศนำมาใช้ในการพัฒนาร่วมด้วย เนื่องจากก่อให้เกิดการสร้างการรับรู้ระหว่างผู้เน็ต และ ผู้รับการเน็ต โดยอาศัยวิธีการต่าง ๆ เช่น การประชุม สัมมนา เอกสาร หนังสือ ประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างวิสัยทัศน์หรือสร้าง เป้าหมายร่วมกันในการดำเนินงานจึงจำเป็นต้องมีการกำหนดวิธีการเน็ตและกิจกรรมการเน็ตที่เหมาะสมตามสภาพปัญหา และความต้องการ เช่น การประชุมสัมมนา การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสังเกตชั้นเรียน การสะท้อนผลหลังการสอน การวิพากษ์แผนการจัดการเรียนรู้ การบันทึกวิดีโอและการถ่ายภาพ การสัมภาษณ์ การ Coaching & Mentoring ฯลฯ โดยเน้นการใช้ ICT ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การใช้ Application Line การใช้ Clip Video การใช้ Video Conference หรือ YouTube รวมทั้ง การใช้ Facebook Lite, Facebook Group เป็นต้น การจัดการเรียนรู้ โดยใช้สื่อเทคโนโลยีทางไกล (DLTV / DLIT) เป็นการออกแบบการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สื่อ เทคโนโลยีการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (Distance Learning Information: DLIT) รวมทั้ง การออกแบบการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ทาง Internet โดยใช้ Application Line, Facebook, Zoom, Google meet, Google sites, Google Classroom, YouTube และอื่น ๆ รวมทั้ง ส่งเอกสารการสอน แบบฝึกหัด การบ้าน ไปยังบ้านนักเรียนทางไปรษณีย์ เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้ภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป (มุกดา เลขะวิวัฒน์, 2563) ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ศิริพร อิ่มชื่น (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาท การเน็ตภายในของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการเน็ตภายในของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการวิจัยของ สุนารี ศรีเพชร (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการเน็ตภายใน โรงเรียนสหวิทยาเขต ปรางค์กู๋ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาการ เน็ตภายในโรงเรียนสหวิทยาเขตปรางค์กู๋ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการวิจัยของ จริญญา ศรีชนะ (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการเน็ตภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการดำเนินการเน็ตภายในสถานศึกษาของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจริยาภรณ์ เรื่องแสง (2561) ได้ทำ การวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนากระบวนการเน็ตภายในสถานศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 พบว่า เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการเน็ต โดยจัดประชุมชี้แจงสร้างความเข้าใจหรือให้ความรู้ ด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ผู้เน็ตทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลสารสนเทศ สรุปรวตรวจสอบสภาพปัญหา ความต้องการของ สถานศึกษา ผู้บริหารและครูร่วมกันวิเคราะห์ผลจากข้อมูลสารสนเทศ ระบุสาเหตุ ความต้องการ สภาพปัญหา จำแนกตาม ครูผู้สอน ตามกลุ่มสาระวิชา ตามภารกิจงาน และสรุปเป็นรายงานสภาพปัญหา และความ ต้องการของสถานศึกษา ผู้บริหาร และบุคลากรร่วมกันศึกษาและวิเคราะห์ตัวบ่งชี้คุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาของชาติ และระบุลงในตัวบ่งชี้ความสำเร็จใน การเน็ตของสถานศึกษา

ผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของการเน็ตภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการเน็ตแบบคลินิก และด้านการเน็ตแบบครูพี่เลี้ยง อาจเป็นเพราะเพราะสมรรถนะของผู้เน็ตที่เรียกว่า “ผู้นำเชิง สร้างสรรค์” เป็นสิ่งที่จำเป็น อย่างยิ่งที่จะทำให้รอดพ้นและได้รับชัยชนะเหนือสภาพแวดล้อมที่ ปรับเปลี่ยนอย่างรุนแรง โดยผู้นำนั้นจะต้องมีกระบวนการ คิดในเชิง สร้างสรรค์ รวมทั้งเป็นนักการทูตและรู้จักใช้อุปบาย ฐาน มีระเบียบเรียบร้อย โน่นน่าวัดใจ ผู้เน็ตได้ ซึ่งองค์กรจะมีการ เปลี่ยนแปลงของบุคลากรต้องอาศัยเวลา ทรัพยากรและโอกาส เพื่อให้มีโอกาสได้เรียนรู้ร่วมกัน เพื่อเปลี่ยนความคิดเดิม ๆ และ เผชิญกับความเชื่อมั่นกับแนวทางหรือวิธีการใหม่ ๆ ที่สร้างขึ้น (Harris, 2009) ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ จริญญา ศรีชนะ (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการเน็ตภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการดำเนินการเน็ตภายในสถานศึกษาของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินการเน็ตภายในสถานศึกษา

ของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้านสอดคล้องกับการวิจัยของ ศิริพร อิ่มชื่น (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องบทบาทการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชบุรี เขต 2 ผลการวิจัย (1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชบุรี เขต 2 พบว่า ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก องค์ความรู้จากงานวิจัยนี้ เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาการนิเทศภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

2. การประเมินความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม พบว่า ด้านที่มีค่าสูงสุด คือ ด้านการนิเทศแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการนิเทศแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็น การรวมตัว ร่วมใจ ร่วมพลัง ร่วมทำและร่วมเรียนรู้ร่วมกันของครู ผู้บริหาร และ นักการศึกษา บนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร ที่มีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และภารกิจร่วมกัน โดยทำงานร่วมกันแบบทีม เรียนรู้ที่ครูเป็นผู้นำร่วมกันและผู้บริหารแบบผู้ดูแล สนับสนุน ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ เปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเองสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่ เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญและความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชน (วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง, 2557) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวลักษณ์ บุญมาก บทบาทของผู้บริหารกับการนิเทศภายในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1. ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อบทบาทของการนิเทศภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่ามากไปหาน้อยคือ ด้านการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม ด้านการเสริมสร้างประสบการณ์ทางวิชาชีพ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเพิ่มพูล รมศรี (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 พบว่ากระบวนการนิเทศภายในเป็น ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน ประกอบด้วย 1) การเตรียมการนิเทศ 2) การวางแผนการนิเทศ 3) การจัดระบบงานและการให้ความรู้ในสิ่งที่ทำตามแผน 4) การดำเนินงานเป็น การปฏิบัติตามแผน 5) การประเมินผลการนิเทศ และ 6) การปรับปรุงแก้ไข สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิรยา ทรัพย์หล้า (2562) ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการดำเนินงานการนิเทศภายในของโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 พบว่า สภาพการดำเนินงานการนิเทศภายในโรงเรียนขนาดเล็กโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาแต่ละขั้นตอน พบว่า ขั้นตอนที่มีการดำเนินงานสูงสุดคือการปฏิบัติการนิเทศ รองลงมาคือการประเมินผล และการรายงานผลการสร้างสื่อ เครื่องมือและการพัฒนาวิธีการการวางแผนและการกำหนดทางเลือก และขั้นตอนที่มีการดำเนินงานต่ำสุดคือ การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ ส่วนแนวทางการดำเนินงานการนิเทศภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนควรจัดทำแบบสำรวจ ออนไลน์สำรวจความต้องการของครู และจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศที่ได้อย่างเป็นระบบ ผู้บริหารควร จัดประชุมครูด้วยกระบวนการ PLC ผู้บริหารนิเทศโดยการดูวิดีโอการสอนของครู ผู้บริหาร และคณะกรรมการดำเนินการนิเทศภายในให้คำแนะนำเชิงบวก และแจ้งผลการนิเทศต่อครู

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สภาพ ความต้องการจำเป็น และแนวทางพัฒนาการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม พบว่า สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับต่ำสุด ส่วนสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าความคิดสร้างสรรค์ยังมีความต้องการในการพัฒนาเป็นอย่างมาก ดังนั้น จึงควรพัฒนาผู้บริหารด้านความคิดสร้างสรรค์ อาทิ ด้านการใช้นวัตกรรม ทักษะหรือกระบวนการคิดวางแผนการทำงานทั้งนี้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจึงควรจัดหลักสูตรฝึกอบรมพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ให้กับบุคลากรในสังกัดต่อไป

2. การประเมินความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นมากที่สุดคือ ด้านการนิเทศแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดังนั้น การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีทำให้ครูลดความรู้สึกลดเดี่ยวงานของครู เพิ่มความรู้สึกผูกพันต่อพันธกิจ และเป้าหมายของโรงเรียนมากขึ้น โดยเพิ่มความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติให้บรรลุพันธกิจอย่างแข็งขัน จนเกิดความรู้สึกว่าต้องการร่วมกันเรียนรู้และรับผิดชอบต่อการพัฒนางาน ถือเป็นพลังการเรียนรู้ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติการงานในสถานศึกษาให้มีผลดี อีกทั้งการรับทราบข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อวิชาชีพได้อย่างกว้างขวาง และรวดเร็วขึ้น ส่งผลดีต่อการปรับปรุงพัฒนางานวิชาชีพได้ตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
2. ควรศึกษารูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
3. ควรมีการศึกษาการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล เชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกซึ่งจะส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษาที่มีคุณภาพต่อไป
4. ควรมีการศึกษาการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล ที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

เอกสารอ้างอิง

- กุลกาญจน์ สุวรรณรักษ์. (2562). *การนิเทศการสอนในยุค 4.0*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- จุไรรัตน์ สุดรุ่ง. (2559). *การนิเทศภายในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.
- จริยา ศรีชนะ. (2563). *การพัฒนาแนวทางการนิเทศภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- จริยาภรณ์ เรืองเสน. (2561). *แนวทางการพัฒนาระบบการนิเทศภายในสถานศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำเภองาว เพชร เขต 2*. วารสารคณะครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, 3(6), 1-13.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). สุวีริยาสาส์น.
- พิพัฒน์ ภู่วิทยา. (2555). *กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนขนาดเล็กเพื่อการพัฒนาแบบก้าวกระโดด*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- พิมพ์ทอง สังสุทธิพงศ์. (2555). *บริบท ปัจจัย และสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนเขตเมือง 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- ปรีชา ทรัพย์หล้า. (2562). *แนวทางการดำเนินงานนิเทศภายในโรงเรียนของโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- เพิ่มพูล ร่มศรี. (2558). *การพัฒนาแบบการนิเทศภายในที่มีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).

- มุกดา เลขะวิวัฒน์. (2563). *ตกผลึกความคิดชีวิตศึกษานิเทศก์ 30 ปี จากหลักการ ทฤษฎี สู่วิถีปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: เลิศไพศาลการพิมพ์.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2553). *การนิเทศการสอน: Supervision of Instruction*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2556). *ศาสตร์การนิเทศการสอนและการโค้ช การพัฒนาวิชาชีพ: ทฤษฎี กลยุทธ์สู่การปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 12). ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรนครปฐม.
- วิจารณ์ พานิช. (2554). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง. (2557). โรงเรียนแห่งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูที่เน้นผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ. *วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 25(1), 93-102.
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2558). ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี: การนำเทคโนโลยีสู่ห้องเรียนและโรงเรียนในศตวรรษที่ 21. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 16(4), 216-224.
- ศิริพร อิ่มชื่น (2565). บทบาทการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 7(1), 310-322.
- สุนารี ศรีเพชร. (2564). แนวทางการพัฒนาการนิเทศภายในโรงเรียนสหวิทยาเขตปรังคภู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28. *วารสารครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*, 4(3), 57-58.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุเดือนเพ็ญ คงคะจันทร์และคณะ. (2550). *Coaching/Mentoring. เอกสารประกอบการฝึกอบรม หลักสูตรนักบริหารงานส่งเสริมสุขภาพระดับกลาง*. สมุทรสาคร.
- สมเกียรติ ทานอกและคณะ. (2556). *การพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบพี่เลี้ยง Coaching and Mentoring: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*.
- อัญชลี ธรรมะวิจิตร. (2552). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- Harris, (A.) (2009). Creative leadership. *Journal of Mangement in Edocation*. 23(1), 9-11.
<https://shorturl.asia/oOux4>

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม
<https://so08.tci-thaijo.org/index.php/edunpuj>
ดำเนินการวารสารโดย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม

Characteristics of School Administrators in Digital Age Schools under the Secondary Educational Service Area Office Nakhon Phanom

ตันหยง แบนลี¹, จารูวรรณ เขียนน้ำชุม²

Tanyong Baenlee¹ and Jaruwan Kheawnamchum²

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม¹,

อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม²

Graduate Student Master of Education Program in Educational Administration and Development Nakhon Phanom University¹

Lecturer in Faculty of Education, Nakhon Phanom University²

Received: April 16, 2024 Revised: May 23, 2024 Accepted: August 31, 2024

บทคัดย่อ

สภาพการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงไปของโลกในยุคดิจิทัล โดยเฉพาะในส่วนที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างคุ้มค่าที่แท้จริง การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน (2) เปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 34 คน และครู 189 คน จำนวน 232 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา มีจำนวน 1 ฉบับ คือ (1) แบบสอบถามสภาพคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง .60-1.00 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 0.65-0.88 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .98 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าที (t-test แบบ Independent Samples) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลการศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวมและรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน (2) ผลการเปรียบเทียบภาวะคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำแนกตามสถานภาพและขนาดสถานศึกษา พบว่า ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: คุณลักษณะของผู้บริหาร ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล การบริหารการศึกษา

Abstract

The current situations of the digital age, especially in the part that affects the administration of schools. The school administrators should be aware of using information and communication technology to create the highest benefit with true value. The objectives of this independent study were (1) to study the characteristics of school administrators in the digital age schools, and (2) to compare the characteristics of school administrators in the digital age schools. The sample group consisted of 232 individuals, including 34 administrators and 189 teachers. The sample size was determined using percentage criterion, and they were selected by stratified random sampling. The instrument used in the study was a questionnaire on the characteristics of school administrators with the index of item objective congruence between .60-1.00, the discrimination between .65-.88, and the reliability of .98. Statistics used included percentage, mean, standard deviation, t-test (Independent Samples), and one-way analysis of variance.

The research results found that (1) the characteristics of school administrators in the digital age schools under the Secondary Educational Service Area Office Nakhon Phanom were at the high level in overall and individual aspects. (2) In comparison, the characteristics of school administrators in the digital age schools under the Secondary Educational Service Area Office Nakhon Phanom classified by status and school size revealed non-significant differences.

Keywords: Characteristics of Administrators, Educational Institution Administrators in the Digital age, Educational Administration

บทนำ

การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุล และยั่งยืนจะต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทุนของประเทศที่มีอยู่ให้เข้มแข็ง และมีพลังเพียงพอ ในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะการพัฒนาคนหรือทุนมนุษย์ให้มีความ เข้มแข็ง เพื่อพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกก้าวสู่ยุคดิจิทัล เสริมสร้างปัจจัยแวดล้อม ที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของคน ทั้งในเชิงสถาบัน ระบบโครงสร้างของสังคมให้เข้มแข็ง สามารถเป็นภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อย่างไรก็ตามสถานการณ์การพัฒนา ที่ผ่านมาส่งผลกระทบต่อคนและสังคมไทยหลายประการ ในขณะที่หลายสิ่งเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว การรับรู้ของคนไทยกับนโยบายยุคดิจิทัล จากบางพื้นที่การวิจัยพบว่าอยู่ในระดับปานกลางและต่ำทั้งด้านนโยบาย และการดำเนินชีวิตในยุคดิจิทัล การขับเคลื่อนพัฒนาประเทศไทย การจัดการศึกษาที่ดีจึงต้องรู้จักการมองการณ์ไกลและเตรียม ประชาชนให้พร้อมที่จะรับสถานการณ์ที่จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในอนาคต ประเทศไทยควรวางแผนการจัดการศึกษา และการพัฒนาคนแบบยืดหยุ่นสนองความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพื่อความอยู่รอด ดังนั้นทิศทางการพัฒนา ด้านการศึกษาจึงต้องแสวงหากระบวนทัศน์ที่ชัดเจน ซึ่งในปัจจุบันได้ มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาคนไทยให้มีสมรรถนะอยู่ในระดับที่สามารถแข่งขันได้ ดำรงชีวิตได้อย่างสมดุล และยั่งยืน (กิตติศักดิ์ อังคะนาวัน และสุกัญญา พยุ่งสิน, 2561)

ผู้บริหารต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อให้สามารถที่จะเลือกใช้กับการ บริหารสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม คุ่มค่า และเพียงพอต่อการใช้งาน ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องแสดงศักยภาพทางด้านการบริหาร และจัดสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของสถานศึกษาให้มีความทันสมัย เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งนอกจากจะมีผลต่อภาพลักษณ์ของสถานศึกษาในชุมชนแล้ว ยังจะทำให้สถานศึกษาเป็นที่ไว้วางใจของชุมชนในการ จัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้อย่างยั่งยืน (เอกชัย กีสุขพันธ์, 2559) ผู้บริหารสถานศึกษาคือปัจจัยที่สำคัญที่สามารถการวางแผน และจัดการกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในระบบการศึกษาประสบผลสำเร็จ ซึ่งนอกจากจะมองเห็น ประโยชน์ที่

เกิดขึ้นในระบบของการจัดการเรียนการสอนแล้ว ผู้บริหารยังต้องเห็นความสำคัญของเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารที่แตกต่างออกไปจากฝ่ายปฏิบัติการหรือครูผู้สอน ต้องเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาและการเรียนรู้ กำหนดนโยบายทางการศึกษา หลักสูตรการศึกษา ส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษามีการเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และจัดให้มีส่วนสนับสนุนการศึกษาเพื่อลดภาระของผู้สอนให้น้อยลง (เจริญ ภูวจิตร, 2558)

คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล จากความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี การจัดการศึกษาในรูปแบบที่ผ่านมามีแนวโน้มจะไม่เหมาะสมกับการสร้างพลเมืองในยุคดิจิทัล ความท้าทายที่ควรตระหนักก็คือ ผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงหรือไม่และจะใช้ประโยชน์ จากเทคโนโลยีเพื่อการบริหาร สถานศึกษาให้เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนไปอย่างไร เป้าหมายหลักในการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลจึงควรเป็นการจัด การศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้แล้วต่อยอดองค์ความรู้ด้วยความคิดสร้างสรรค์ (สุกัญญา แซ่ม้อย, 2561) ผู้บริหาร สถานศึกษาจึงต้องเป็นต้นแบบที่ดีในการทำงานด้วยดิจิทัล ทั้งในเรื่องความคิด ความเป็นผู้นำและพฤติกรรม สามารถสร้างทีม ผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มองปัญหาแบบองค์รวม (Holistic View) โดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า สามารถออกแบบ สถานศึกษาให้เป็นโรงเรียนดิจิทัล (Future Design) โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ สภาพโรงเรียนในปัจจุบันเปรียบเทียบกับ โรงเรียนดิจิทัลในอนาคต ร่วมกับครูผู้สอน บุคลากรในโรงเรียน ผู้เรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการกำหนดวิสัยทัศน์และ เป้าหมายสู่การเป็นโรงเรียนดิจิทัล การกำหนดงานหลักของโรงเรียนให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ชาติด้านการศึกษา การปรับโครงสร้างองค์กรและวิธีการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับโรงเรียนดิจิทัล ปรับปรุงรูปแบบการบริหารบุคคลให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถด้านดิจิทัล ส่งเสริมและสนับสนุนอุปกรณ์เครื่องมือเพื่อสนับสนุนการพัฒนา สู่โรงเรียนดิจิทัล และการใช้ ดิจิทัลในการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการทำงานในทุก ๆ งานและใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายและวิสัยทัศน์ของการเป็นโรงเรียนดิจิทัลต่อไป (ชาญชาติ วัฒนอมต, 2562)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว เห็นได้ว่าคุณลักษณะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล จะมีส่วน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารจัดการของสถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาต้องตระหนัก และให้ความสำคัญต่อการพัฒนาภาวะผู้นำของตนเองในด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้พัฒนา แก้ไขปัญหา และขับเคลื่อนการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารจัดการของสถานศึกษา ให้เกิดคุณภาพต่อการจัดการศึกษาให้ดียิ่งขึ้นไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม เพื่อจะได้นำผลงานวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสารในการบริหารจัดการของสถานศึกษา สามารถนำรูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลไปใช้เป็นแบบอย่างในการ บริหารสถานศึกษาได้มีการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำแนกตามสถานภาพและขนาดของโรงเรียน

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสถานภาพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัลที่แตกต่างกัน
2. ผู้บริหารสถานศึกษาและที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัลที่แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดจากการศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ผู้ศึกษาได้สังเคราะห์มาจากรอบแนวคิดของ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551); สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2551); สมชาย เทพแสง (2552); ชีระ รุญเจริญ (2553); ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2553); เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2560); สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน (2562); ถวิล มาตรเลี่ยม (2562) ประกอบด้วย 4 คุณลักษณะของผู้บริหารในยุคดิจิทัล ดังนี้ (1) ด้านความรู้ความสามารถในวิชาชีพ (2) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร (3) ด้านคุณธรรม จริยธรรม (4) ด้านการจัดระบบสารสนเทศและการสื่อสาร

ประโยชน์ของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ ได้สารสนเทศเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม เพื่อพัฒนาคุณลักษณะในการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1,463 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 114 คน ครู 1,349 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม: 10 มิถุนายน 2566)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษา จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำนวน 223 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 34 คน และครู 189 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – stage Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

(1) สถานภาพ

(1.1) ผู้บริหารสถานศึกษา

(1.2) ครู

(2) ขนาดของสถานศึกษา

(2.1) สถานศึกษาขนาดเล็ก

(2.2) สถานศึกษาขนาดกลาง

(2.3) สถานศึกษาขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามการสังเคราะห์องค์ประกอบ แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

- (1) ด้านความรู้ความสามารถในวิชาชีพ
- (2) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร
- (3) ด้านคุณธรรม จริยธรรม
- (4) ด้านการจัดระบบสารสนเทศและการสื่อสาร

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลของโรงเรียนแบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งสร้างตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น ซึ่งมีจำนวน 1 ฉบับ คือ 1) แบบสอบถามคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลของโรงเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง .60-1.00 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .65-.88 และ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .98 โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดโรงเรียน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลของโรงเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ประยุกต์ใช้ตามแบบ Likert คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า ตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ขอหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

4.2 นำหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม พร้อมแบบสอบถามโดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทางออนไลน์ (Google Forms) ไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม เขต 1 เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน

4.3 เก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองส่วนหนึ่ง และใช้รูปแบบออนไลน์ (Google Form)

4.4 ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยได้แบบสอบถามกลับคืน 223 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยมีการวิเคราะห์ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการ แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลของโรงเรียน นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ และนำเสนอข้อมูลโดยการแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยายความเรียงและใช้เกณฑ์การแปลความหมายหาค่าเฉลี่ย 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

- 4.51 – 5.00 หมายถึง คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลของโรงเรียน อยู่ในระดับ มากที่สุด
- 3.51 – 4.50 หมายถึง คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลของโรงเรียน อยู่ในระดับ มาก

2.51 - 3.50 หมายถึง คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลของโรงเรียน อยู่ในระดับ ปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลของโรงเรียน อยู่ในระดับ น้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลของโรงเรียน อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มาเปรียบเทียบตามวัตถุประสงค์ คือ

1. ตัวแปรสถานภาพ แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม ผู้บริหารและครู จะแบ่งกลุ่มได้ จากแบบสอบถามสถานภาพของ กลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติ t-test แบบ Independent Samples

2. ตัวแปรขนาดโรงเรียนของผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติงานในขนาดของโรงเรียนต่างกัน โดยใช้สถิติการทดสอบ F-test แบบ One Way ANOVA โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับพฤติกรรมคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน	ระดับพฤติกรรม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านความรู้ความสามารถในวิชาชีพ	4.29	.49	มาก
2. ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร	4.31	.46	มาก
3. ด้านคุณธรรม จริยธรรม	4.34	.50	มาก
4. ด้านการจัดระบบสารสนเทศและการสื่อสาร	4.30	.48	มาก
รวม	4.32	.45	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 4.29-4.34$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่ 3 ด้านคุณธรรม จริยธรรม ($\bar{X} = 4.34$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้าน ที่ 1 ด้านความรู้ความสามารถในวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.29$)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test แบบ Independent Samples)

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม จำแนกตามสถานภาพ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัลในโรงเรียน	สถานภาพ				t	sig
	ผู้บริหารสถานศึกษา		ครู			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านความรู้ความสามารถในวิชาชีพ	4.11	.59	4.33	.53	1.90	.06
2. ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร	4.20	.57	4.32	.50	1.20	.24
3. ด้านคุณธรรม จริยธรรม	4.28	.54	4.35	.52	.76	.45
4. ด้านการจัดระบบสารสนเทศและการสื่อสาร	4.18	.55	4.34	.50	1.30	.85
รวม	4.19	.61	4.34	.45	1.30	.19

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวกรณีถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe'

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัลในโรงเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
1. ด้านความรู้ความสามารถในวิชาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	.47	2	.24	.97	.38
	ภายในกลุ่ม	53.46	220	.24		
	รวม	53.93	222			
2. ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร	ระหว่างกลุ่ม	.94	2	.29	2.37	.09
	ภายในกลุ่ม	45.15	220	.26		
	รวม	46.12	222			
3. ด้านคุณธรรม จริยธรรม	ระหว่างกลุ่ม	.32	2	.41	.64	.53
	ภายในกลุ่ม	54.54	220	.27		
	รวม	54.85	222			
4. ด้านการจัดระบบสารสนเทศและการสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	.91	2	1.39	2	.14
	ภายในกลุ่ม	50.17	220	.25		
	รวม	51.08	222			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.52	2	.44	1.32	.27
	ภายในกลุ่ม	43.77	220	.20		
	รวม	44.29	222			

จากตารางที่ 3 การเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ระหว่างขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษโดย ภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยภาพรวมมีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความรู้ความสามารถในวิชาชีพ

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาวะคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำแนกตามสถานภาพ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู เมื่อพิจารณาโดย ภาพรวมและรายด้าน พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล ในโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษา เข้าใจสถานการณ์ ทำให้มีความชัดเจนและสามารถตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอนาคตได้ อันจะนำไปสู่การปฏิบัติงานที่ ประสพผลสำเร็จวิสัยทัศน์มีความชัดเจน และสามารถสื่อสารวิสัยทัศน์ให้เข้าใจได้ ยิ่งเป็นการจูงใจให้บุคลากรบรรลุเป้าหมายได้ (ฐาปนา ฉินไพศาล, 2559) ความสามารถของผู้นำในการสร้างภาพลักษณ์ในอนาคต โดยกำหนดทิศทางและเป้าหมายที่ต้องการ พัฒนาให้เป็นอย่างชัดเจน เพื่อสร้างอนาคตของสถานศึกษามีความสามารถในการนำความรู้ ทักษะตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยให้บุคลากรในสถานศึกษาร่วมมือปฏิบัติงานจนบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ (ธีระยุทธ รอดสูงเนิน, 2561) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศร้าวดี ชันคำหมื่น และรัตนากาญจนพันธุ์ (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษายุคประเทศไทย 4.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ พบว่า ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษายุคประเทศไทย 4.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของศรายุทธ เมืองคำ (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคประเทศไทย 4.0 ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 จังหวัดระยอง พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับมาก

เมื่อพิจารณาตามสถานภาพ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้บริหาร สถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรมทั้งนี้อาจเนื่องจาก ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักว่าผู้นำที่ สามารถบริหารงานได้อย่างมีคุณภาพต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความชำนาญงาน ประสบการณ์ วิสัยทัศน์ ที่กว้างไกล แต่เหนือสิ่งอื่นใดก็คือ ความเป็นผู้มีคุณธรรมในจิตใจ และมีจริยธรรมที่งดงาม ได้แก่ความซื่อสัตย์ ความเคารพ ความไว้วางใจ ความเอื้ออาทร และความยุติธรรม สอดคล้องกับแนวคิดของสุรรัตน์ ไชยชมภู กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม

เป็นสิ่งที่ผู้นำทางการศึกษาให้ความสำคัญในการกิจความรับผิดชอบ ความเอาใจใส่ต่อสถานศึกษาและชุมชน ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และศักยภาพ รวมถึงความมีจริยธรรมที่สูงที่สุดส่งผลให้ผู้ตามให้ความไว้วางใจ เชื่อมั่น และศรัทธา ปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์อย่างเต็มความสามารถ ซึ่งในทางตรงกันข้าม ผู้บริหารที่ขาดภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม ความน่าเชื่อถือก็จะลดลงและหมดศรัทธาในตัวผู้บริหาร บุคลากรในสถานศึกษาจะไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานและไม่สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ (สุรัตน์ ไชยชมภู, 2557) และยังสอดคล้องกับ ถวิล อรัญเวศ (2560) อ้างถึงใน ประภัสรา จรุงศิลป์, 2561) กล่าวว่า คุณลักษณะของนักบริหารมืออาชีพยุคไทยแลนด์ 4.0 จะต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ กล้าตัดสินใจ ใฝ่ต่อข้อมูลเพื่อนำพาสถานศึกษาสู่โลกที่มีการเปลี่ยนแปลง โรงเรียนประสบความสำเร็จภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ เพราะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์มีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญในการนำการเปลี่ยนแปลงจากความร่วมมือของคนในสถานศึกษาเพื่อสร้างวัฒนธรรมเชิงบวกในการทำงาน (รักเกียรติ หงส์ทอง, 2559) สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติพิชญ์ มั่งสุข (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะผู้บริหารมืออาชีพที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จังหวัดระยอง พบว่า ระดับคุณลักษณะผู้บริหารมืออาชีพ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาตามขนาดสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสถานศึกษาขนาดเล็ก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสถานศึกษาขนาดกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดระบบสารสนเทศและการสื่อสาร ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีความกระตือรือร้นค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อให้สามารถใช้งานและสามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ทางด้านอินเทอร์เน็ตได้ด้วยตนเอง และอีกทางหนึ่งคือผู้บริหารอยากที่จะพัฒนาเพื่อให้มีความรู้และทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จากหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่จัดให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวริยะ โกษิต (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของโรงเรียนวัดป่าประดู่ จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนวัดป่าประดู่ จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับจิตตรา ประดิษฐ์ศิริงาม และรัตนากาญจนพันธุ์ (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการศึกษาของโรงเรียนในกลุ่มอำเภอกุยบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประจวบคีรีขันธ์เขต 2 พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของโรงเรียนในกลุ่มอำเภอกุยบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประจวบคีรีขันธ์เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำแนกตามสถานภาพ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมและรายด้าน พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้บริหารยุคปัจจุบัน มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ด้วยวิทยาการสมัยใหม่ ทันยุค ทันเหตุการณ์ มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและมีความเป็นผู้นำสูง เปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมรับฟังความคิดเห็นจากผู้ส่วนได้ ส่วนเสียอย่างรอบด้าน จึงทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของทักษิณ มวลมนตรี (2564) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนต่างก็เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน รวมทั้งมีความคิดที่ทันสมัย ได้คิดค้นนวัตกรรมให้มาสู่การเปลี่ยนแปลง ผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยี เป็นผู้นำที่เน้นให้ผู้ตามรู้สึกถึงความเชื่อและคุณภาพ

ร่วมกันมากกว่าเป็นกระบวนการในการเปลี่ยนแปลง เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นถึงการกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษารับทราบปัญหาอุปสรรคร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศราวดี ชันคำหมื่น และรัตนากาญจนพันธุ์ (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษายุคประเทศไทย 4.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษา ประสบการณ์ปฏิบัติงาน และวิทยฐานะต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษายุคประเทศไทย 4.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะทุกขนาดของสถานศึกษาล้วนมีการบริหารงาน ระเบียบ แนวคิด และแนวปฏิบัติของครู คู่มือการปฏิบัติงานภายใต้นโยบายการของเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนมทุกโรงเรียนและมีการควบคุมในสถานศึกษานั้นมีความเข้มงวดรวมถึงกฎระเบียบสถานศึกษาที่เคร่งครัด จึงทำให้ผลการศึกษาไม่พบความแตกต่าง สอดคล้องกับบลิดา กุลสุวรรณ, เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต และปัญญา ธีระวิทยเลิศ (2566) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการบริหารงานในองค์การบริหารสถานศึกษาจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการดำเนินงานนั้น ปัจจัยที่สำคัญที่สุดก็คือผู้บริหารถ้าองค์การใดได้ผู้นำที่มีประสิทธิภาพก็จะสามารถสั่งการและใช้อิทธิพลต่อผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงาน ตลอดจนทำกิจกรรมต่าง ๆ ในองค์การให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความรู้ความสามารถในวิชาชีพ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารและครูสามารถนำองค์ความรู้หลักทฤษฎีของนักวิชาการทางการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วม ร่วมคิด ร่วมรับรู้ ร่วมทำร่วมตัดสินใจ ร่วมรับผิดชอบ ในสถานศึกษา รวมทั้งสนับสนุนระบบการทำงานแบบทีมให้มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งร่วมขับเคลื่อนองค์กร เปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ระดมแนวความคิดร่วมกัน มาพัฒนาต่อยอดทำให้การปฏิบัติงานต่าง ๆ ในสถานศึกษาประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน ในสถานศึกษาระดับอื่น ๆ เช่น ระดับประถมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เป็นต้น
2. ควรมีการวิจัยสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์และแนวทางพัฒนาคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนมและเขตอื่น ๆ ต่อไป
3. ควรมีการวิจัยคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อการบริหารงานด้านต่าง ๆ ในสถานศึกษาเพื่อเพิ่มศักยภาพในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กิตติพิชญ์ มั่งสุข. (2563). *คุณลักษณะของผู้บริหารมืออาชีพที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของครูในโรงเรียน* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จังหวัดระยอง. [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).

- กิตติศักดิ์ อังคะนาวัน และสุกัญญา พงษ์สิน. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าออนไลน์ สำหรับลูกค้าบุคคลทั่วไปผ่านอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. *วารสารวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์บูรพา ปริทัศน์*, 13(2), 80-91.
- จิตรลดา ประดิษฐ์ศิริงาม และ รัตนา กาญจนพันธุ์. (2564). ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของโรงเรียนในกลุ่มอำเภออุบลูรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ประจวบคีรีขันธ์เขต 2. *วารสาร “ศึกษาศาสตร์ มจร” คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาภูมิพลราชวิทยาลัย*, 9(1), 58-70.
- เจริญ ภูวจิตร. (2558). *คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในอาเซียน*. กรุงเทพฯ: ไอเอ็ดพับเลชัน.
- ชาญชาติ ถนอมตน. (2560). Thailand 4.0 สำเร็จได้ด้วย Education 4.0 ผ่านสถานศึกษาที่เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้. สืบค้นเมื่อวันที่ 28 มกราคม 2567 จาก <https://www.gotoknow.org/posts/628643>.
- ฐาปนา ฉินไพศาล. (2559). *องค์การและการจัดการ*. นนทบุรี: ธนัธการพิมพ์.
- ถวิล มาตรเยี่ยม. (2562). *การปฏิรูปการศึกษา: โรงเรียนเป็นฐานการบริหารจัดการ*. กรุงเทพฯ: เสนาธรรม.
- ถวิล อรัญเวศ. (2560). *ผู้บริหารกับการครองตน ครองคน และครองงาน สุดยอดนักบริหาร*. นครราชสีมา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ธีระ รุญเจริญ. (2553). *ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา (ฉบับปรับปรุง) เพื่อปฏิรูปสองและประเมินภายนอกกรอบสาม*. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- ธีรยุทธ รอดสูงเนิน. (2557). *พฤติกรรมกรรมการอ่านหนังสือและแนวทางส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการอ่านหนังสือของผู้เรียนระดับ อาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมในสถานศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร*. [วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- รักเกียรติ หงส์ทอง. (2559). ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ในบริบทการนำการเปลี่ยนแปลง. *วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์*, 18(2), 73-87.
- ลลิตา กุลสุวรรณ เสาวณีย์สิกขาบัณฑิต และปัญญา ธีระวิทยเลิศ. (2566). รูปแบบภาวะผู้นำยุคใหม่สำหรับผู้บริหาร สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี. *วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ*, 3(5), 687-716.
- วิริยะ โกษิต. (2560). *การศึกษากาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของโรงเรียนวัดป่าประดู่ จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยบูรพา]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- ศรายุทธ เมืองคำ. (2563). *คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคประเทศไทย 4.0 ที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 จังหวัดระยอง*. [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- ศักดิ์ไทย สุรภิจวรร. (2553). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สุรัตน์ ไชยชมภู. (2557). ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมในการบริหารสถานศึกษา. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย บูรพา*, 8(2), 1-15.
- สมชาย เทพแสง. (2552). ภาวะผู้นำวิสัยทัศน์ รูปแบบใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนในทศวรรษหน้า. *วารสารบริหารศึกษา มศว*. 6(11), 83-95.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2559). การบริหารโรงเรียนยุคดิจิทัล. สืบค้นเมื่อวันที่ 28 มกราคม 2567 จาก <http://www.pracharathschool.go.th/skill/detail/52232>.

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม
<https://so08.tci-thaijo.org/index.php/edunpuj>
ดำเนินการวารสารโดย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการมีส่วนร่วม ของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำ จังหวัดนครพนม

Situations, Desirable Situations and Needs for Developing Participation of Parents in Providing Education for Special Children under Special Children of Nakhon Phanom Provincial Special Education Center

กรกนก แสนสุข¹ และจารุวรรณ เขียวน้ำชุม²

Komkanok Saensuk¹ and Jaruwan Kheawnamchum²

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม¹,

อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม²

Graduate Student Master of Education Program in Educational Administration and Development Nakhon Phanom University¹

Lecturer in Professor, Faculty of Education, Nakhon Phanom University²

Received: April 30, 2024 Revised: May 23, 2024 Accepted: August 31, 2024

บทคัดย่อ

การพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษก่อให้เกิดความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองนักเรียนอย่างจริงจัง ก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างผู้ปกครองนักเรียนและสถานศึกษา การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ (2) ประเมินความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 162 คน ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 162 คน ปีการศึกษา 2566 ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบตารางของ Krejcie and Morgan โดยการใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 2 ฉบับ คือ (1) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันของการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเชิงเนื้อหาารายข้อระหว่าง .80-1.00 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .54-.86 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .98 (2) แบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม มีค่าดัชนีความสอดคล้องเชิงเนื้อหาารายข้อระหว่าง .80-1.00 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .64-.91 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .98 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและดัชนีการวัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง

ผลการศึกษา พบว่า (1) สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (2) ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการมีส่วนร่วมของ

ผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษเรียงลำดับค่าสูงที่สุดไปหาต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านการร่วมส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา ด้านการร่วมจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล ด้านการร่วมส่งเสริมพัฒนาการสำหรับเด็กพิเศษ ด้านการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม และด้านการร่วมวัด ประเมินและร่วมสรุปผล ตามลำดับ

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ความต้องการจำเป็น

Abstract

The participation of parents in the educational management for children with special needs contributes to genuine cooperation and relationships between schools and parents. The purposes of this study were (1) to examine the current and desirable situations regarding parental involvement in the educational management for children with special needs, and (2) to assess the needs for parental involvement in the educational management for children with special needs. The sample group comprised 162 individuals, including parents of students attending the Special Education Center in Nakhon Phanom Province in the academic year 2023. The sample size was determined using Krejcie and Morgan's table, employing simple random sampling through a lottery method. The study used a five-rating scale questionnaire, consisting of two versions: (1) a questionnaire assessing the current situations of parental involvement in the educational management for children with special needs, with an index of content congruence between .80-1.00, discriminant power between .25-.69, and overall reliability of .94; (2) a questionnaire evaluating the desired situations of parental involvement in the educational management for children with special needs, with an index of content congruence between .80-1.00, discriminant power between .24-.93, and overall reliability of .98. Statistical analysis included percentage, mean, standard deviation, and Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}).

The results revealed that (1) the current situation participation of parents in the educational management for children with special needs were generally at the high level, and the desired situations were at the highest level. (2) The results of the needs assessment regarding the parental involvement in the educational management for children with special needs ranked from highest to lowest average values in the following areas: promoting school activities, developing individualized education plans, promoting developmental activities for children with special needs, creating an appropriate environment, and participating in measurement, assessment and result summarization.

Keywords: Participation of Parents, Educational Management for Special Children, Needs

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 เป็นยุคสมัยที่เทคโนโลยีได้รับการพัฒนาให้ก้าวล้ำไปอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information and Communication Technology-ICT) ยุคสมัยดังกล่าวถูกเรียกว่า ยุคดิจิทัล ซึ่งเป็นยุคสมัยที่คนในสังคมให้ความสำคัญกับกระแสความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างมาก โดยในด้านการศึกษากะแสความเปลี่ยนแปลงนี้ทำให้เกิดกระบวนการทัศน์หรือรูปแบบการเรียนรู้ที่อาศัยเทคโนโลยีซึ่งแพร่หลายอยู่ในสังคมปัจจุบัน (Pahae, 2017) การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาได้ให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ปัจจุบันแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553) กล่าวถึง การมีส่วนร่วมไว้ในมาตรา 8(2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 58 ได้บัญญัติเรื่องการมีส่วนร่วมไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิมีส่วนร่วมใน

กระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการปฏิบัติราชการทางปกครองอันมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของตน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ สถานศึกษาที่จัดการศึกษา ทุกระดับจึงต้องปฏิบัติตามโดยการเปิดโอกาสให้ประชาชน ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทั้งนี้เพราะเมื่อผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาย่อมจะช่วยขับเคลื่อนให้การบริหารจัดการ การศึกษาดำเนินไปตามความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน ช่วยให้สถานศึกษาได้รับการยอมรับจากชุมชน ชุมชนรักและหวงแหนสถานศึกษา ซึ่งส่งผลให้ผู้ปกครองและชุมชนสนับสนุนทรัพยากร การศึกษา และให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจ เพราะการมีส่วนร่วมของประชาชน และชุมชนในการจัดการศึกษานั้นเป็นกระบวนการที่สำคัญที่จะช่วยพัฒนา การศึกษาให้ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น โดยเฉพาะในโรงเรียนขนาดเล็ก หากชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนทรัพยากรการศึกษา รวมถึงการเชิญผู้ปกครองที่มีความรู้และมีเวลาว่างมาเป็นครู พ่อแม่ให้ความรู้ด้านวิชาการ ด้านภูมิปัญญากับบุตรหลานย่อมเกิดผลดีทั้งต่อโรงเรียนที่ได้บุคลากรเพิ่ม ส่วนผู้ปกครองย่อมภาคภูมิใจที่ได้สอนบุตรหลานในโรงเรียน รวมถึงนักเรียนที่จะมีความเคารพ และนับถือในตัวผู้ปกครองเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน ดังนั้น การจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพจึงไม่อาจเกิดขึ้นได้ด้วยสถานศึกษาเท่านั้น จะต้องเกิดจากความร่วมมือ สนับสนุนจากทุกภาคส่วนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปกครอง เช่น การร่วมกันตัดสินใจ การร่วมแสดงความคิดเห็น การร่วมจัดทำหลักสูตรและติดตามผลการศึกษาการร่วมในบรรยากาศการเรียนการสอนและร่วมสนับสนุนกิจการ การศึกษา ซึ่งผู้ปกครองเปรียบเสมือนครูคนแรกของนักเรียนอยู่ใกล้ชิดและมีบทบาทกับนักเรียนมากที่สุด การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของพ่อแม่ ครอบครัวมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (ฉันทนา บุญส่ง, 2559 อ้างถึงใน สุภัทสจิรา วงษ์มาดิษฐ์, 2559) ผู้ปกครองจะมีส่วนในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน โดยการใช้สิทธินี้ผ่านทางคณะกรรมการโรงเรียน กรรมการจะประกอบด้วยตัวแทนจากโรงเรียนและตัวแทนผู้ปกครองที่ได้รับการแต่งตั้งผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน โรงเรียนเปิดโอกาสกว้างขวางให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมและมีอิทธิพลต่อชีวิตที่โรงเรียนของบุตรหลาน ผู้ปกครองส่วนมากจะเข้าร่วมการประชุมผู้ปกครอง กิจกรรมรื่นเริงและกิจกรรมอื่น ๆ ของโรงเรียน ซึ่งเป็นวิธีที่ดีที่จะได้รับรู้เกี่ยวกับบทเรียนและชีวิตประจำวันที่โรงเรียน รวมถึงความคืบหน้าในการเรียนของบุตรหลาน และในเวลาเดียวกันยังได้พบปะกับผู้ปกครองคนอื่น ๆ ด้วย ความสัมพันธ์ของครูและผู้ปกครองเด็กมีผลต่อความสำเร็จในการช่วยเหลือเด็กได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ มีความรับผิดชอบและสามารถปรับกระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียนมาใช้ในชีวิตประจำวันได้เหมาะสมเป็นบุคลากรที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมศักยภาพของพ่อแม่ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา แต่ในปัจจุบันมีความแตกต่างของผู้ปกครองที่จะมีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในการสร้างความสัมพันธ์กับโรงเรียนคณะผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาแบบการพัฒนาศักยภาพของพ่อแม่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของบุตรหลาน

จากปัญหาและความสำคัญที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม ให้มีประสิทธิภาพ การปรับปรุงข้อมูลก่อให้เกิดความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองนักเรียนอย่างจริงจัง จนก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและก่อให้เกิดความภาคภูมิใจระหว่างผู้ปกครองนักเรียนและสถานศึกษาในการพัฒนาพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม
2. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดจากการศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ได้แก่ Peterson et al (1997); Cooke et al (1997); Kristen Baesler (2014); สถาบันราชานุกูล (2555); สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2556); สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2558); จินตนา ประดุจพงษ์เพชร และสมหมาย อำดอนกลอย (2560); อาริสรา ทองเหม และประพิมพ์ใจ เปี่ยมคุ้ม (2560); ทวีศักดิ์ สิริรัตนเรขา (2561) ผู้วิจัยได้สรุปกรอบแนวคิดแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการนักเรียนออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม ดังนี้ (1) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนาผู้เรียน (2) การสื่อสารกับผู้ปกครอง (3) การพัฒนาความรู้และกระบวนการกับผู้ปกครอง (4) การใช้เครือข่ายชมรมผู้ปกครอง

ประโยชน์ของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ ได้สารสนเทศเกี่ยวกับ สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม ซึ่งศูนย์การศึกษาพิเศษจังหวัดนครพนม สามารถนำไปใช้เป็นการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษ จังหวัดนครพนม ให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการด้านการศึกษาได้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นเตรียมความพร้อม ปีการศึกษา 2566 ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม จำนวน 280 คน (ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม: 10 มิถุนายน 2566)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นเตรียมความพร้อม ปีการศึกษา 2566 ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม จำนวน 162 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบตารางของ Krejcie and Morgan. (Krejcie and Morgan, 1970) โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากเพื่อให้ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 สภาพปัจจุบันของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม

2.2 สภาพที่พึงประสงค์การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม

2.3 ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม แบบมาตราส่วนประมาณค่าซึ่งสร้างตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น ซึ่งมีจำนวน 2 ฉบับ คือ 1) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง .80 - 1.0 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .54 - .86 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .98 2) แบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการ

จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง .80-1.0 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .64-.91 และมีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .98 โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดโรงเรียน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ประยุกต์ใช้ตามแบบ Likert คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า ตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ขออนุญาตจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

4.2 นำหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม พร้อมแบบสอบถามโดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทางออนไลน์ (Google Form) ไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน

4.3 เก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองส่วนหนึ่ง และใช้รูปแบบออนไลน์ (Google Form)

4.4 ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยได้แบบสอบถามกลับคืน 162 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยมีการวิเคราะห์ ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติและนำเสนอข้อมูลโดยการแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยายความเรียงและใช้เกณฑ์การแปลความหมายหาค่าเฉลี่ย 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ อยู่ในระดับ มากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ อยู่ในระดับ มาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ อยู่ในระดับ ปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ อยู่ในระดับ น้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Need Assessment) โดยนำข้อมูลผลการวิจัยสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ มาหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็นโดยใช้สูตร Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) เพื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็น (สุวิมล ว่องวานิช, 2558)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การร่วมจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล	4.40	.29	มาก	4.94	.11	มากที่สุด
2. การร่วมส่งเสริมพัฒนาการสำหรับเด็กพิเศษ	4.45	.26	มาก	4.94	.12	มากที่สุด
3. การร่วมส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา	4.39	.30	มาก	4.94	.12	มากที่สุด
4. การจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม	4.38	.31	มาก	4.84	.18	มากที่สุด
5. การร่วมวัด ประเมินและร่วมสรุปผล	4.35	.31	มาก	4.58	.39	มากที่สุด
รวม	4.39	.26	มาก	4.85	.12	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 4.35-4.45$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่ 2 การร่วมส่งเสริมพัฒนาการสำหรับเด็กพิเศษ ($\bar{X} = 4.45$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านที่ 5 การร่วมวัด ประเมินและร่วมสรุปผล ($\bar{X} = 4.35$)

ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่พึงประสงค์ของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ($\bar{X} = 4.58-4.94$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่ 1 การร่วมจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล ($\bar{X} = 4.94$) ด้านที่ 2 การร่วมส่งเสริมพัฒนาการสำหรับเด็กพิเศษ ($\bar{X} = 4.94$) และด้านที่ 3 การร่วมส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.94$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านที่ 5 การร่วมวัด ประเมินและร่วมสรุปผล ($\bar{X} = 4.58$)

ตอนที่ 2 การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม นำเสนอข้อมูลโดยแสดงค่า Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified})

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{Modified}) และลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ	D	I	PNI _{Modified}	ลำดับ ความต้องการจำเป็น
1. การร่วมจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล	4.40	4.94	.123	2
2. การร่วมส่งเสริมพัฒนาการสำหรับเด็กพิเศษ	4.45	4.94	.110	3
3. การร่วมส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา	4.39	4.94	.125	1
4. การจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม	4.38	4.84	.105	4
5. การร่วมวัด ประเมินและร่วมสรุปผล	4.35	4.58	.053	5
รวม	4.39	4.85	.105	-

จากตารางที่ 2 พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษา สำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นโดยรวมเท่ากับ 0.105 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีจำนวน 3 ด้าน ที่มีค่าสูงกว่าค่าโดยรวม คือด้านที่ 3 การร่วมส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา (PNI_{Modified} = .125) ด้านที่ 1 การร่วมจัดทำแผนการศึกษา เฉพาะบุคคล (PNI_{Modified} = .125) และด้านที่ 2 การร่วมส่งเสริมพัฒนาการสำหรับเด็กพิเศษ (PNI_{Modified} = .110)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม พบว่า

1. สภาพปัจจุบันของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการร่วมส่งเสริมพัฒนาการสำหรับเด็กพิเศษและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการร่วมวัด ประเมินและร่วมสรุปผล ส่วนผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของการมีส่วนร่วม ของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการร่วมจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล ด้านการร่วมส่งเสริมพัฒนาการสำหรับเด็กพิเศษ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการร่วมวัด ประเมินและร่วมสรุปผล

2. การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมโดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการร่วมส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา ด้านการร่วมจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล ด้านการร่วมส่งเสริมพัฒนาการสำหรับเด็กพิเศษ ด้านการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม และด้านการร่วมวัด ประเมินและร่วมสรุปผล ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะพ่อแม่ ผู้ปกครอง มีบทบาทสำคัญที่สุดในการพัฒนาเด็กพิเศษ เนื่องจากเป็นผู้ที่เอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิดตลอดเวลา จึงรับรู้อารมณ์ความรู้สึก ปัญหาและความต้องการของ

บุตรหลานได้เป็นอย่างดี ดังนั้น แต่ละครอบครัวจึงมีประสบการณ์และปัญหาที่แตกต่างกัน บางครอบครัวประสบความสำเร็จในการพัฒนาเด็กพิเศษบางครอบครัวไม่สามารถจัดการกับปัญหาเหล่านี้ได้ จึงทำให้เกิดความเครียด ความวิตกกังวล ดังนั้น การจัดตั้งกลุ่มหรือชมรมผู้ปกครองจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาศักยภาพของเด็กพิเศษ เนื่องจากผู้ปกครองและครอบครัวจะทราบและเข้าใจถึงปัญหาความต้องการของพิเศษได้เป็นอย่างดี การสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาเด็กพิเศษ จึงต้องอาศัยองค์กรที่เกี่ยวข้องกับในการพัฒนา ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรที่มีบทบาทในการสนับสนุนการพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษซึ่งองค์กรต่าง ๆ เหล่านี้ควรมีการรวมตัวกันเพื่อประสานความร่วมมือ ข้อมูลข่าวสาร และการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อย่างบูรณาการร่วมกันสำหรับการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2556) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเก็กนก เอื้อวงศ์ และคณะ (2564) ได้ทำวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ COVID - 19 ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองชุมชนและสถานศึกษาควรร่วมมือในการเสริมสร้างนิสัยใฝ่เรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนและร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งสถานศึกษาควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนหรือหน่วยงานในพื้นที่เพื่อขอรับสนับสนุนการจัดการเรียนรู้และการปฏิบัติงานของสถานศึกษา ทั้งด้านงบประมาณ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ รวมทั้งการกระจายสัญญาณอินเทอร์เน็ต ผู้ปกครองให้ความร่วมมือ เอาใจใส่ ดูแลนักเรียน สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ในสถานการณ์โควิด-19 อย่างต่อเนื่อง และมีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้ผู้ปกครอง ครู และสถานศึกษามีความสัมพันธ์อันดีมากขึ้น

สภาพที่พึงประสงค์ของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การร่วมส่งเสริมพัฒนาการของเด็กพิเศษ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการช่วยเหลือเด็กพิเศษให้สามารถดำเนินชีวิตได้ตามศักยภาพของตนเอง จำเป็นต้องมีการช่วยเหลือจากทั้งบุคลากรทางการแพทย์ในการบำบัดรักษา การเสริมสร้างพลังของครอบครัว การประสานความร่วมมือจากโรงเรียน และการเสริมสร้างความสามารถของเด็กพิเศษ โดยการส่งเสริมพัฒนาการจากนักสหวิชาชีพ ทำการปรับพฤติกรรม ช่วยเหลือกระตุ้นพัฒนาการ การบำบัดทางเลือกซึ่งการกระตุ้นพัฒนาการ พบว่า ยิ่งกระตุ้นเร็ว และกระตุ้นอย่างเต็มที่ภายใน 5 ปีแรก จะช่วยให้พัฒนาการดีขึ้นได้ อาทิ การฝึกพูด การฝึกกิจกรรมบำบัด การกระตุ้นผ่านระบบประสาท รับความรู้สึกและการปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการที่เหมาะสมให้คงอยู่ต่อเนื่องหยุดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และสร้างพฤติกรรมใหม่ที่ต้องการ นอกจากนี้การเสริมสร้างพลังของครอบครัวเด็กพิเศษ คือ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบำบัดอย่างต่อเนื่องและเป็นไปในทิศทางเดียวกับการช่วยเหลือทั้งจากบุคลากรการแพทย์และโรงเรียนเพราะครอบครัวมีบทบาทที่สำคัญที่สุดในกระบวนการดูแลช่วยเหลือ การประสานความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียน คือ เป็นการช่วยเหลือทางการศึกษาอย่างเหมาะสมกับระดับความสามารถและความต้องการของเด็กแต่ละคน แนวคิดสำคัญในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ คือ การจัดการศึกษาต้องสอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละบุคคล (สุทธนันท์ กัลป์กะ, 2561) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอาริสรา ทองเหม และประพิมพ์ใจ เปี่ยมคุ้ม (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กพิเศษที่สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์ ผลการวิจัยพบว่า (1) หลังจากให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมนำโปรแกรมการฝึกกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กพิเศษ ช่วงอายุ 4-6 ปี ไปฝึกเด็กที่บ้านทุกวัน วันละ 60 นาที เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ ผลการประเมินพัฒนาการเด็กพิเศษ (Posttest) ผ่านเกณฑ์การประเมินคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 90.63 ซึ่งสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง (2) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กพิเศษ จากการตอบแบบสอบถามของผู้ปกครองเด็กพิเศษ พบว่า ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กพิเศษในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษา สำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การร่วมส่งเสริมพัฒนาการของเด็กพิเศษ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการรักษาและการช่วยเหลือเด็กพิเศษนั้น ต้องใช้เวลาไม่น้อยในการร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจกันระหว่างพ่อแม่

รวมทั้งเครือญาติของเด็กพิเศษ และกลุ่มผู้รักษาซึ่งประกอบด้วย แพทย์ พยาบาล ครูแก้ไขการพูด ครูการศึกษาพิเศษ เมื่อเด็กพิเศษเริ่มเรียนรู้ได้ จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากครู เพื่อร่วมฟื้นฟูสมรรถภาพทางการเรียนรู้ด้านวิชาการต่อไป การให้ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องจะทำให้ผลการรักษา และการช่วยเหลือประสบความสำเร็จ ผู้รักษาไม่สามารถกำหนดได้เลยว่า จะต้องใช้ระยะเวลาเท่าไร จึงจะทำให้เด็กพิเศษดีขึ้น ทั้งนี้ ขึ้นกับปัจจัยหลาย ๆ อย่าง อาทิ รูปแบบการเลี้ยงดู สิ่งแวดล้อมรอบตัว ความรุนแรงของโรค รวมทั้งโครงสร้างและความผิดปกติซ้ำซ้อนของเด็กพิเศษเองด้วย นอกจากนี้ เมื่อเด็กพิเศษมีอายุเพิ่มขึ้น ผู้ปกครองควรตระหนักถึงการจัดการปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ระหว่างการบำบัดรักษาด้วย (กรมสุขภาพจิต, 2562) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทิพย์ภารัตน์ ไชยชนะแสง (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กอายุ 1-2 ปี ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินตามกลยุทธ์ประเมินผลความสามารถของบิดา มารดา เด็กอายุ 1-2 ปี ในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กในครอบครัว พบว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมครอบครัว โดยให้พ่อแม่ผู้ปกครองจัดกิจกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กขึ้นในครอบครัวทุกวัน เพื่อให้ลูกได้มีกิจกรรมร่วมกับพ่อแม่และบุคคลอื่น ๆ ในบ้าน มีการดำเนินชีวิตประจำวันเพราะพ่อแม่ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมพัฒนาการเด็กอายุ 1-2 ปี ให้ครบทุกด้าน และการสร้างกลุ่มเครือข่ายพยาบาล อาสาสมัครสาธารณสุข และครอบครัวเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กอายุ 1-2 ปี ผลการปฏิบัติพบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กทุกคนที่เกี่ยวข้องมีการเข้าร่วมรับรู้ปัญหาพัฒนาการเด็ก ติดตามเยี่ยมวางแผนการส่งเสริมพัฒนาการและประเมินผลให้กับทุกครอบครัว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม พบว่า สภาพปัจจุบันของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กพิเศษศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม ด้านการร่วมส่งเสริมพัฒนาการของเด็กพิเศษอยู่ในระดับต่ำที่สุดและมีความต้องการจำเป็นสูงสุด ดังนั้น ผู้บริหาร ครู ควรสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครอง ในเรื่องการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กพิเศษ มีการจัดประชุมเพื่อให้รับทราบถึงข้อดี ข้อเสียของการร่วมพัฒนาเด็กพิเศษให้เต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ตลอดจนให้ตระหนักถึงการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วนที่ส่วนช่วยกันส่งเสริมพัฒนาการของเด็กพิเศษ เพื่อให้ประโยชน์สูงสุดแก่เด็กพิเศษ

2. การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด คือ ด้านการร่วมส่งเสริมพัฒนาการของเด็กพิเศษ ดังนั้น ผู้บริหาร ครูและผู้ปกครองควรร่วมมือร่วมใจกันในการช่วยส่งเสริมพัฒนาการเด็กพิเศษ เนื่องจากการส่งเสริมพัฒนาการนับเป็นปัจจัยที่สำคัญ ซึ่งผู้ปกครองสามารถช่วยส่งเสริมพัฒนาการ และหมั่นฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง หลังจากมารับบริการฝึกกระตุ้นพัฒนาและรับคำแนะนำจากโรงพยาบาลหรือศูนย์การศึกษาพิเศษแล้ว ควรนำกลับไปปฏิบัติกับเด็กพิเศษอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เด็กพิเศษมีพัฒนาการได้ใกล้เคียงกับเด็กปกติให้มากที่สุดและเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม
2. ควรมีการศึกษาการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกซึ่งจะส่งผลต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มีคุณภาพต่อไป
3. ควรมีการศึกษาการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม

เอกสารอ้างอิง

- เก็จกนก เอื้อวงศ์. (2564). รูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โควิด-19. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมสุขภาพจิต. (2562). คู่มือฝึกและดูแลเด็กออทิสติกสำหรับผู้ปกครอง. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์.
- จินตนา ประจวบพงษ์เพชร และสมหมาย อ้าดอนกลอย. (2561). รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติก. *วารสารครูพิบูล*, 5(2), 187-201.
- ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. (2561). คู่มือฝึกและดูแลเด็กออทิสติกสำหรับผู้ปกครอง. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พรอสเพอริสพลัส.
- ทิพย์ภารัตน์ ไชยชนะแสง. (2561). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กอายุ 1 – 2 ปี. *Journal of Nursing and Health Care*, 35(4), 176–184.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2558). หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระยะแรกเริ่มของศูนย์การศึกษาพิเศษ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2558. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.
- สุทธนันท์ กัลละ. (2561). การช่วยเหลือเด็กออทิสติก: กรณีศึกษา. *รามาศิษย์พยาบาลสาร*, 24(3), 227-238.
- สุกัสนิรา วงษ์มาดิษฐ์. (2559). พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริหารการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านไผ่สีทอง จังหวัดสุพรรณบุรี. [การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยศิลปากร]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาริสรา ทองเหม และประพิมพ์ใจ เปี่ยมคุ้ม. (2560). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กออทิสติกที่สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่น. *วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ*, 6(2), 21-36 .
- Krejcie & Morgan. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities*. Education and Psychological Measurement.
- Pahae, S. (2017). *The Paradigm of Educational Technology in the Digital Age*. Phare, Thailand: PhareThaiUtsahakarnpim.

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม
<https://so08.tci-thaijo.org/index.php/edunpuj>
ดำเนินการวารสารโดย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต โดยใช้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี

The Study of Mathematics Learning Achievement Entitled Operation of Sets By Using Learning Instructional Model (TAI) Cooperative with Multimedia for Mathayomsuksa 4 Students of Nawamintharachinuthid Horwang Nonthaburi School

ปิยะพล พลับวงกล้า¹

Piyapol Plubwangklum¹

กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี¹

Department of Mathematics, Nawamintharachinuthid Horwang Nonthaburi School, Thailand ¹

Received: April 30, 2024 Revised: May 25, 2024 Accepted: August 31, 2024

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสม กับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ที่ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster sampling) จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ การดำเนินการระหว่างเซต การจัดการเรียนรู้ เทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสม

Abstract

This article aimed to study academic achievement in basic mathematics for Mathayomsuksa 4 entitled operation of sets by using learning instructional model (TAI) cooperative with multimedia for the

with the criterion of 70 percent. The target group used in this study was Mathayomsuksa 4 students in the first semester, academic year 2023, obtained by selecting a group sample (Cluster Sampling) of 35 people. The tools used in the research included a learning management plan and a Mathematics achievement test on Operations of Sets of Mathayomsuk 4 students using cooperative learning, TAI technique combined with multimedia. Statistics used in data analysis included percentage (Percentage), arithmetic mean (Mean), standard deviation (Standard Deviation) and t-test one sample.

The results found that the study of academic achievement in mathematics regarding operations of sets using cooperative learning, TAI technique combined with multimedia for Mathayomsuksa 4 students showed higher academic achievement in mathematics than the 70 percent threshold, with statistical significance at the 0.05 level.

Keywords: Academic Achievement, Mathematics, Operations of sets, Cooperative Learning Using TAI Techniques Combined with Multimedia

บทนำ

คณิตศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความคิดของมนุษย์ ทำให้มนุษย์มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ มีแบบแผน สามารถวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างถี่ถ้วนรอบคอบ ทำให้สามารถคาดการณ์วางแผน ตัดสินใจ และแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและเป็นเครื่องมือในการศึกษาทางศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกัคณิตศาสตร์ จึงมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตและช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) คณิตศาสตร์เป็นศาสตร์แห่งการคิด และเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของสมองในด้านทักษะและกระบวนการคิด การนำความรู้ทางคณิตศาสตร์ไปประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ของสาขาวิชาอื่น หรือใช้เป็นเทคนิคในการแก้ปัญหา คณิตศาสตร์ จึงเป็นวิชาที่สำคัญซึ่งถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรเสมอมา ปัจจุบันมีการศึกษาทางคณิตศาสตร์มากมาย หนึ่งในนั้นคือ เรื่อง เซต ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญเรื่องแรกของการเรียนคณิตศาสตร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากการที่ข้าพเจ้าได้จัดการเรียนการสอน เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี พบว่าเมื่อมีการแบ่งกลุ่มในการทำกิจกรรมหรือทำงานกลุ่ม เช่น เมื่อให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 6 กลุ่ม นักเรียนก็จะเลือกสมาชิกเฉพาะที่เป็นกลุ่มที่ตนเองสนิทกัน และเมื่อให้แต่ละกลุ่มได้ทำงานกลุ่มได้พบว่า นักเรียนบางกลุ่มไม่สามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างสำเร็จ เนื่องจากสมาชิกภายในกลุ่มไม่มีนักเรียนที่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียน เลยไม่มีการแลกเปลี่ยนความรู้กันภายในกลุ่ม ทำให้ในการแบ่งกลุ่มของนักเรียนจะเกิดปัญหากับบางกลุ่มที่ไม่มีเด็กที่เก่งเลย ซึ่งส่งผลให้นักเรียนกลุ่มนี้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ไม่ดี และไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมายการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการที่นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์คิดว่าวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ยาก ทำให้เกิดการเบื่อหน่ายและขาดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ซึ่งสาเหตุหนึ่งอาจเป็นผลมาจากการที่วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีเนื้อหาที่ค่อนข้างยากและเป็นนามธรรม การที่ครูผู้สอนจะถ่ายทอดหรืออธิบายให้นักเรียนเข้าใจนั้นจึงเป็นเรื่องยาก ส่งผลให้นักเรียนขาดความสนใจและเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน (สุวร กาญจนมยุร, 2554)

หลักการของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI คือ ครูควรเป็นผู้มีบทบาทน้อยที่สุดในการจัดการและตรวจสอบผลงาน ครูจะสอนบทเรียนให้กับเรียนเป็นกลุ่มย่อย โดยเด็กในกลุ่มจะมีความสามารถแตกต่างกัน ครูจะใช้โปรแกรมการสอนเฉพาะในส่วนที่เป็นความคิดรวบยอดของบทเรียน เพื่อเป็นตัวชี้้นำความคิดรวบยอดหลักให้กับนักเรียน โดยการใช้การปฏิบัติจริง มีการกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นให้การเรียนรู้ และควรมีการตรวจสอบเป็นระยะ ครูจะทำการสรุปบทเรียนต่าง ๆ ให้กับนักเรียนทั้งห้อง โดยให้ครอบคลุมในเนื้อหา และทักษะต่าง ๆ ของบทเรียน (ธนัพร ตันมา, 2561) ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือและการสอนรายบุคคลเข้าด้วยกัน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จะมีการ

แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน แต่ละคนในกลุ่มจัดละความสามารถ โดยรูปแบบกิจกรรม คือ หลังจากครูสอนเนื้อหาเสร็จแล้ว นักเรียนแต่ละคนจะทำแบบฝึกทักษะตามความสามารถของตนเอง หากมีข้อสงสัยสามารถขอความช่วยเหลือจากเพื่อนภายในกลุ่ม ถ้าหากเพื่อนในกลุ่มไม่สามารถช่วยเหลือได้สามารถขอความช่วยเหลือจากครูได้ จะมีการให้ตรวจผลงานให้กันและกันภายในกลุ่ม ส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และมีการทดสอบเป็นรายบุคคล นำคะแนนมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม และเป็นคะแนนของรายบุคคล โดยคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มดังกล่าวจะนำมาพิจารณาในการให้รางวัล เพื่อเป็นการเสริมแรงที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากพัฒนาตนเองอีกด้วย ซึ่งสื่อการเรียนการสอนมีความสำคัญอย่างยิ่ง ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วในเวลาจำกัด ทำให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนได้มากขึ้น แม่นยำและคงทนถาวรยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดความประทับใจและมีความสุขในการเรียน ซึ่งผู้สอนควรมีความรู้ทางด้านของการรับรู้ การเรียนรู้ และการสื่อความหมาย เพื่อใช้ในการเลือกสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและสอดคล้องกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเป็นผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น (ชนศักดิ์ แสนสำราญ, 2562)

ดังนั้น สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนต่างมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือ เป็นสื่อกลางช่วยนำและถ่ายทอดความรู้ข้อมูลข่าวสารจากผู้สอนสู่ผู้เรียน โดยสื่อประสมเป็นสื่ออีกประเภทหนึ่งที่จะนำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสื่อที่ใช้จะประกอบด้วยวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ทั้งสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยถ่ายทอดเนื้อหาเพื่อสร้างความเข้าใจ และสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยฝึกทักษะ เพื่อทบทวนและตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน จนเกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ คงทน โดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการใช้ประสาทสัมผัสหลาย ๆ ด้านผสมผสานกัน ทั้งทางด้านการมองเห็น การได้ยิน และการสัมผัสจำเป็นต้องสื่อการเรียนรู้ (ธนศ อินเมฆ, 2559) ซึ่งการใช้สื่อหลายอย่างร่วมกัน ได้แก่ ตัวอักษร ข้อความ ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหวแบบวิดิทัศน์ ภาพแอนิเมชัน และเสียง โดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์ในการนำเสนอควบคุมโปรแกรมมัลติมีเดียหรือแฟ้มสื่อประสม และใช้ลักษณะ “สื่อประสมเชิงโต้ตอบ” (Interactive multimedia) ที่ผู้ใช้สามารถมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกับสื่อ เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนการนำเสนอ สนับสนุนการเรียนรู้และการศึกษารายบุคคลตามความถนัดและความสนใจซึ่งช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้ด้วยตนเอง (สิรภาพ พลสุวรรณ, 2561)

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้สื่อประสม นอกจากจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายและประหยัดเวลาในการสอนแล้ว ยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากเรียนมากขึ้นมีความเพลิดเพลินในการเรียนและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์ อีกทั้งหากนักเรียนคนใดไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียนก็สามารถถามเพื่อนภายในกลุ่มได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติศักดิ์ คำเมฆ, ยุภาติ ปณะราช และปวีณา สาสิงห์ (2561) ที่ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TAI ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชร พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ หลังการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TAI สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีการทำงานเป็นทีมหลังการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TAI อยู่ในระดับมาก และมีเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ หลังการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TAI อยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับการใช้สื่อประสมจะช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

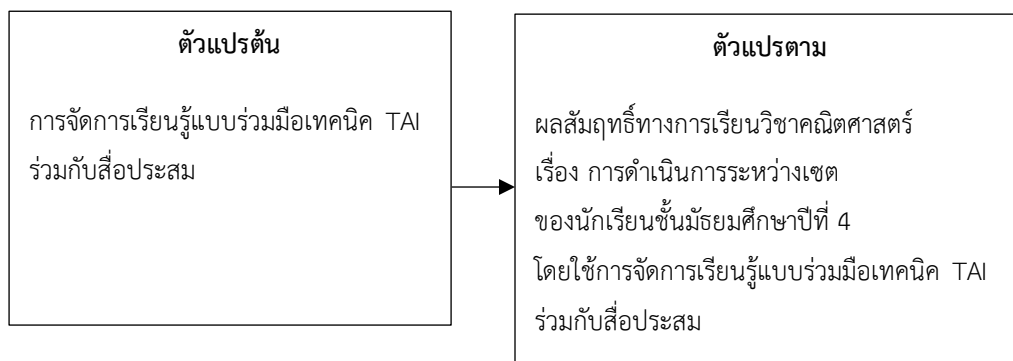
จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เซต โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสม ที่ช่วยส่งเสริมให้ช่วยเหลือภายในกลุ่มผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถของตนเอง ช่วยส่งเสริมเรียนรู้ได้ตามความสามารถของแต่ละคน และการใช้สื่อประสมช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหา และกระตุ้นความสนใจในการที่จะกระตือรือร้นที่จะแสวงหาความรู้ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับเกณฑ์ร้อยละ 70

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพ

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 15 ห้องเรียน ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 548 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/10 จำนวน 35 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสม

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสม

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสม จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 คาบ คาบละ 50 นาที

ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง แผนภาพเวกเนอร์ ใช้เวลา 1 คาบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง อินเทอร์เน็ตชันของเซต ใช้เวลา 1 คาบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ยูเนียนของเซต ใช้เวลา 2 คาบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คอมพลิเมนต์ของเซต ใช้เวลา 2 คาบ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ผลต่างระหว่างเซต ใช้เวลา 2 คาบ

3.2 เมื่อเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3.3 นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อสรุปผลการทดลองต่อไป

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสม จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 คาบ คาบละ 50 นาที ดังนี้

4.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง แผนภาพเวกเนอร์ ใช้เวลา 1 คาบ

4.1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง อินเทอร์เน็ตชันของเซต ใช้เวลา 1 คาบ

4.1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ยูเนียนของเซต ใช้เวลา 2 คาบ

4.1.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คอมพลิเมนต์ของเซต ใช้เวลา 2 คาบ

4.1.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ผลต่างระหว่างเซต ใช้เวลา 2 คาบ

4.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยมีหัวข้อ ดังนี้

4.2.1 แบบทดสอบ เรื่อง แผนภาพเวกเนอร์ จำนวน 2 ข้อ

4.2.2 แบบทดสอบ เรื่อง อินเทอร์เน็ตชันของเซต จำนวน 3 ข้อ

4.2.3 แบบทดสอบ เรื่อง ยูเนียนของเซต จำนวน 3 ข้อ

4.2.4 แบบทดสอบ เรื่อง คอมพลิเมนต์ของเซต จำนวน 3 ข้อ

4.2.5 แบบทดสอบ เรื่อง ผลต่างระหว่างเซต จำนวน 3 ข้อ

4.2.6 แบบทดสอบ เรื่อง การใช้แผนภาพเวกเนอร์ ในการแก้โจทย์ปัญหาเกี่ยวกับเซต จำนวน 6 ข้อ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ตามลำดับดังนี้

5.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 หาค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความยากง่าย (Difficulty : P) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination : r) และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร (Kuder-Richardson Method) KR-20

5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t-test for one Samples

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/10 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวนนักเรียนทั้งหมดมี 35 คน เพศชาย 13 คน คิดเป็นร้อยละ 37.14 และเพศหญิง 22 คน คิดเป็นร้อยละ 62.86 และแบ่งออกเป็นนักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์เก่ง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 25.72 เรียนคณิตศาสตร์ปานกลาง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 37.14 และเรียนคณิตศาสตร์อ่อน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 37.14

2. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยสถิติ t-test for one Samples ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ทดสอบ	คะแนนเต็ม	N	$\bar{x}$	S. D.	t-test	p-value
ก่อนการทดลอง	20	35	9.00	3.06	2.62*	.006
หลังการทดลอง	20	35	14.80	2.14		

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสม เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 14.80 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.03

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสม เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่าสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากมาจากการใช้วิธีการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสม ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI มีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการเรียนรายบุคคลโดยใช้ลักษณะการเรียนรู้แบบกลุ่ม โดยในกลุ่มจะมีนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันอยู่ มีทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง อ่อน โดยให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันศึกษาและเรียนรู้ร่วมกันเมื่อนักเรียนที่ไม่เข้าใจก็จะมีคำถามเพื่อน ๆ ภายในกลุ่มของตนเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้และยังช่วยให้นักเรียนทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง อ่อน มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีอีกด้วย จากนั้นจะร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องเพื่อเข้าใจในเนื้อหาที่แท้จริง โดยผู้สอนจะให้ความเป็นอิสระแก่นักเรียนที่จะหาความรู้จากเพื่อน และมีการแข่งขันระหว่างกลุ่ม เพื่อเป็นการกระตุ้นในการเสริมแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ มีการให้รางวัลแก่กลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ทำให้นักเรียนแต่ละคนอยากที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอและสามารถแสดงออกถึงศักยภาพได้เต็มที่ในการฝึกปฏิบัติการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และยังช่วยให้นักเรียนมีทักษะทางสังคมมากขึ้น ซึ่งตามที่ ธนัพร ตันมา (2561) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) และการสอนรายบุคคล (Individualized Instruction) เข้าด้วยกัน กิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนมากกว่าการเรียนรู้ในลักษณะกลุ่ม โดยในกลุ่มจะมีนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันอยู่ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้และการปฏิสัมพันธ์

ทางสังคม ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการเรียนรายบุคคลโดยใช้ลักษณะการเรียนรู้แบบกลุ่ม ให้นักเรียนในกลุ่ม ทำการศึกษาและเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยกันดำเนินการเรียนและมีการตรวจสอบร่วมกัน เหมาะสำหรับการสอน โดยผู้สอนจะให้ความเป็นอิสระแก่นักเรียนที่จะหาความรู้จากเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับ กิตติศักดิ์ คำเมฆ, ยุภาติ ณะราช และปวีณา สาสิงห์ (2561) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งภายในกลุ่ม จะประกอบไปด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน หรือเป็นวิธีการสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบ ร่วมมือ (Cooperative learning) และการสอนรายบุคคล (Individualized Instruction) เข้าด้วยกัน โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือทำ กิจกรรมในการเรียนได้ด้วยตนเองตามความสามารถของตนและส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์การเรียนรู้และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธนศักดิ์ แสนสำราญ (2562) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง การเรียงสับเปลี่ยนและการจัดหมู่ โดยใช้ สื่อประสม โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเรียงสับเปลี่ยนและ การจัดหมู่ โดยการใช้สื่อประสมหลังการทดลองสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้อง กับผลการศึกษาของ สิริภพ พลสุวรรณ (2561) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการ เรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนรายบุคคล (TAI) ร่วมกับสื่อประสมเรื่องการคูณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสม เรื่อง การดำเนินการระหว่างเซต เป็น วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมการกระบวนความคิด มีการควบคุมการทำงานให้ประสบผลสำเร็จตาม จุดมุ่งหมาย และส่งเสริมทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ และยังส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังสูงขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนควรปรับประยุกต์การใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับสื่อประสมที่เกี่ยวข้องกับ เนื้อหาใช้สื่อที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจความหมาย ให้เหมาะสมกับบริบทของนักเรียนและชั้นเรียน
2. ผู้สอนต้องคอยสังเกตนักเรียนอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง เพื่อให้คำปรึกษาแก่กลุ่มนักเรียนที่มีข้อสงสัยและไม่กล้า ชักถาม เพื่อสร้างความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น
3. ผู้สอนสามารถนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TAI ไปเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์อื่น ๆ เพื่อช่วยพัฒนาการทำงานเป็นทีม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ให้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TAI เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการเอาตัวรอดในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และระดับชั้นอื่น ๆ
2. ควรทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานเป็นทีม โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ เทคนิค TAI กับการจัดการเรียนรู้แบบอื่น ๆ
3. ควรมีการสร้างเอกสารประกอบการเรียนในรายวิชาที่ครูผู้สอนมีปัญหการสอนซ่อมเสริม หรือใช้กับนักเรียนที่มี เวลาเรียนไม่พอหรือขาดเรียนหรือไม่มีแหล่งศึกษาค้นคว้า

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์* (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560). กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- กิตติศักดิ์ คำเมฆ, ยุภาติ ปณระราช และปวีณา สาสิงห์. (2560). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TAI ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชร. *วารสารครุศาสตร์สาร*, 16(1), 117 - 126.
- ณัฐพัชร ปัตถ์. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้เรื่อง การบวก การลบ การคูณ และการหารเศษส่วน โดยใช้วิธีแบบเปิดร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. [ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- ธนศักดิ์ แสนสำราญ. (2562). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 เรื่อง การเรียงสับเปลี่ยนและการจัดหมู่ โดยใช้สื่อประสม โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา. [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- ธนัษพร ต้นมา. (2561). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเศษส่วน โดยใช้เทคนิคกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนรายบุคคล ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6. [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- สิริภพ พลสุวรรณ. (2561). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนรายบุคคล (TAI) ร่วมกับสื่อประสมเรื่องการคูณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. [วิทยานิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- สุวรร กาญจนมยุร. (2554). เทคนิคการใช้สื่อและเกมทางคณิตศาสตร์ เล่ม 2. กรุงเทพฯ: โอเอ็ดพับลิชชิง.
- เอมอร ฝาสุพันธ์. (2562). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับเทคนิค TAI โดยการประเมินผลตามสภาพจริง. [ม.ป.ท.: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- Slavin, R. E., Madden, N. A , & Lcavey, M. (1984). *Effects of team assisted individualization on the mathematics achievement of academically handicapped and non-handicapped students.* Journal of Educational Psychology.
- Slavin, R. E. (1995). *Cooperative Learning (2nd ed.)*. New York: Allyn and Bacon.

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม
<https://so08.tci-thaijo.org/index.php/edunpuJ>
ดำเนินการวารสารโดย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet

Developing the academic performance in literature of 5th-year high school students at Benjamara School, Pattani Province, is achieved by employing the Inquiry-based Teaching Method (5E) in conjunction with the pre-made lesson application, Padlet

อิรฟาน มูฮามา¹, โซเฟีย มะลี²
Irfan Muham¹, Sofia Malee²

นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี¹,
อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี²
Undergraduate in Thai Department of Faculty of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus¹,
Lecturer in Thai Department of Faculty of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus²

Received: April 30, 2024 Revised: July 27, 2024 Accepted: August 31, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนวรรณคดี โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet การวิจัยใช้แผนการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวโดยวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี จำนวน 30 คน โดยเลือกมาแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การศึกษาก่อนและหลังเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนวรรณคดีเรื่อง มัทนะพาธา โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้ t-test

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 โดยใช้วิธีการสอน แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet หลังเรียน ($\bar{X}$ = 14.33, S.D. = 1.27) สูงวก่่าก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 4.53, S.D. = 1.25) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนวรรณคดีเรื่อง

มีทักษะ โดยใช่วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.77$)

คำสำคัญ: วรรณคดี วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) บทเรียนสำเร็จรูป แอปพลิเคชัน Padlet

Abstract

The objectives of this research were as follows: 1) to develop learning achievement in literature using inquiry-based teaching method (5E) with Padlet application ready-made lessons, and 2) to study learners' satisfaction in literature using inquiry-based teaching method (5E) with Padlet application ready-made lessons. This research employed one-group experimental design with pre-test and post-test evaluations. The sample group consisted of 30 students from grade 5/5 at Benjamarachutit School in Pattani Province, selected through purposive sampling. The research instruments included lesson plans utilizing inquiry-based teaching method (5E) with Padlet application ready-made lessons, pre-test and post-test learning achievement assessments, and a satisfaction survey regarding literature learning on the topic of "Mathana Patha" using inquiry-based teaching method (5E) with Padlet application ready-made lessons. Data were analyzed using frequency, percentage, mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), and hypothesis testing with a t-test.

The research findings revealed that: (1) the academic achievement in Thai literature of the grade 5/5 students, using inquiry-based teaching method (5E) with Padlet application ready-made lessons, showed a significant improvement after the lesson ($\bar{X} = 14.33$, S.D. = 1.27) compared to before the lesson ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 1.25), with statistical significance at the .01 level; (2) the students' overall satisfaction with the literature learning on the topic of "Mathana Patha" using inquiry-based teaching method (5E) with Padlet application ready-made lessons was at a high level ($\bar{X} = 2.77$)

Keywords: literature, 5E inquiry-based teaching method, pre-designed lessons, Padlet application

บทนำ

วรรณคดีมีความสำคัญและมีบทบาทในการดำเนินชีวิตของมนุษย์เป็นสิ่งที่ช่วยขัดเกลาให้คนในสังคมเกิดความคิด มีค่านิยมที่ถูกต้อง วรรณคดีจึงเข้ามามีบทบาทในการเรียนการสอนในโรงเรียน เพื่อต้องการปลูกฝังให้ผู้เรียนได้แนวคิด ข้อคิด และคุณค่าที่ดีงาม ดังที่ นิจุสตา อภินันท์ภรณ์ (2555) ได้ให้ความเห็นว่า การเรียนการสอนวรรณคดีไทยในโรงเรียน นอกจากมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและช่วยกันจำารเอกลักษณ์ไว้แล้ว ยังช่วยให้ผู้เรียนได้รับแนวคิด ค่านิยม และพฤติกรรมของคนยุคสมัยนั้น ๆ ด้วยคติ ข้อคิดคำสอนที่ได้จากวรรณคดีล้วนเป็นภูมิปัญญาอันล้ำค่าที่ทวีค่าไว้ในกลวิธีการประพันธ์อย่างกลมกลืน และเลือกสรรภาษาที่งดงาม

ด้วยเหตุนี้วรรณคดีจึงเป็นสิ่งที่ควรค่าแก่การศึกษาและอนุรักษ์ไว้อย่างยิ่งดังที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ของสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยไว้ว่า “เข้าใจ และแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปี โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี ปีการศึกษา 2565 พบว่า ผลคะแนนเฉลี่ยของวิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 53.34 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศเฉลี่ยเท่ากับ 44.09 และมีคะแนนสูงสุดของนักเรียนเท่ากับ 74.60 และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 17.80

(สถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2565) เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ซึ่งยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด และหากนำมาวิเคราะห์ผลคะแนน (O-Net) 3 ปีซ้อนหลังของโรงเรียนพบว่าคะแนนยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้หากนำมาวิเคราะห์คะแนนตามสาระการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย 5 สาระ เช่น สาระวรรณคดีและวรรณกรรมคะแนนยังคงต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดเช่นเดียวกัน เมื่อผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี พบเจอสภาพปัญหาที่สอดคล้องกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-Net) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง มหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ของนักเรียนโดยภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งค่าเฉลี่ย ไว้คือ ร้อยละ 80 มูลเหตุของปัญหาเบื้องต้นเกิดจากผู้เรียนไม่ให้ความสำคัญในการเรียนวรรณคดีไทยไม่เข้าใจคำศัพท์ไม่คุ้นเคย มีเนื้อหาที่ยาก โดยเฉพาะเนื้อหาที่มีการใช้ฉันทลักษณ์ในการประพันธ์ จึงส่งผลให้ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น ไม่สนใจและไม่ให้ความร่วมมือแก่การเรียนเท่าที่ควรการเรียนวรรณคดีไทยเรื่อง มหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรีจึงมีผลสัมฤทธิ์ที่ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของครูผู้สอน และเกณฑ์ของโรงเรียน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แอปพลิเคชัน Padlet พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี สูงขึ้น ดังเช่น ณัฐยานันท์ อินตันพั้ว (2565) ได้กล่าวว่าการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แอปพลิเคชัน Padlet รายวิชา เศรษฐศาสตร์ เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดบวรศรีณรงค์เฝ้า พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการใช้กระบวนการเรียนรู้สามารถเรียนการสอนโดยใช้ Padlet เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ การศึกษางานวิจัยของสุริรัตน์ สุ่มมาตย์ (2561) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนหลังด้วยการสอนบน Padlet วิชาโปรแกรมตารางคำนวณสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่พบว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนบนเว็บเครือข่าย Padlet มีระดับคะแนนที่สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้สอนบนเครือข่าย

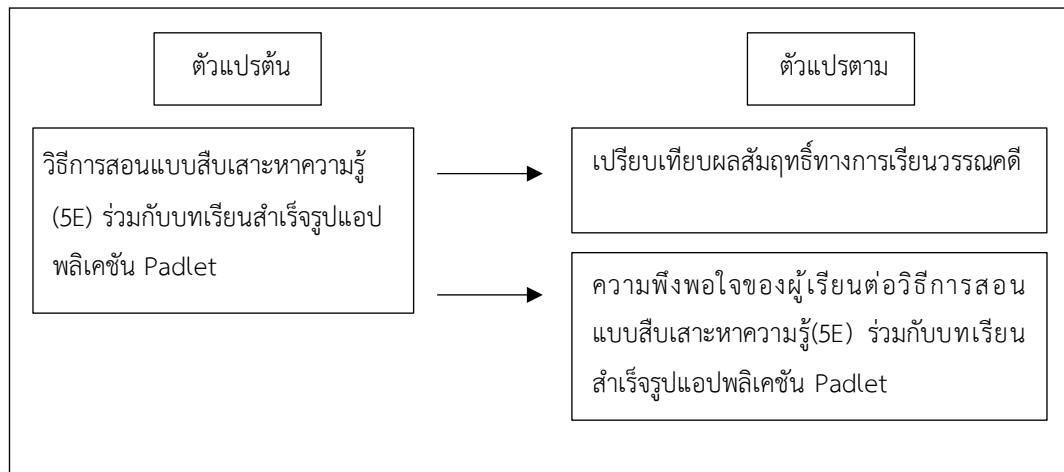
แอปพลิเคชัน Padlet คือ เว็บไซต์ช่วยระดมความคิด มีกระดานถามตอบ ซึ่งผู้สอนเป็นผู้กำหนดและแบ่งแยก บทเรียนต่าง ๆ โดยผู้สอนและผู้เรียนสามารถนำข้อมูลที่แปะข้อความ รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว มาใส่ไว้ใน Padlet และสามารถแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนได้ตลอดเวลา ผู้เรียนคนอื่น ๆ สามารถเห็นข้อความของเพื่อนร่วมชั้นได้ในเวลาเดียวกัน และเป็นเรียลไทม์เหมาะสำหรับผู้เรียนที่ไม่กล้าถามในชั้นเรียนเป็นอีกช่องทางหนึ่งช่องทางการสอบถามผู้สอนได้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ผ่าน Padlet ได้ทุกที่ด้วยอุปกรณ์ที่เปิดใช้งานทางอินเทอร์เน็ต เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต และคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ แนวคิดและหลักการได้ (ปิณฑิรา ราชภักดี และพวงผกา อินทร์เอี่ยม, 2563)

จากปัญหาและความสำคัญที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจจะศึกษา เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet ผู้วิจัยจึงคาดหวังว่ากระบวนการนี้จะสามารถ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางวรรณคดีเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้วิจัยคาดคะเนว่า ผู้เรียนจะมีความพึงพอใจในการเรียนอยู่ในระดับมาก

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนวรรณคดีต่อการจัดการเรียนการสอนวรรณคดี โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี ภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 10 ห้อง นักเรียนทั้งหมด 300 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 จำนวน 1 ห้อง นักเรียนทั้งหมด 30 คน ซึ่งมาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี และความพึงพอใจของผู้เรียนต่อวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการทดลอง 2) ขั้นทดลอง 3) ขั้นหลังทดลอง ดังนี้

3.1 ขั้นก่อนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลกับตัวอย่างผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1.1 ผู้วิจัยพบปัญหาในการจัดการเรียนการสอนสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 ผู้เรียนขาดความสนใจในการเรียนวรรณคดี และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี ต่ำกว่าเกณฑ์ที่

โรงเรียนได้กำหนดไว้ คณะผู้วิจัยจึงปรึกษากับคุณครูสอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา

3.1.2 คณะผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5

3.1.3 คณะผู้วิจัยได้ติดต่อขอความอนุเคราะห์จากคุณครูพี่เลี้ยง เพื่อให้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

3.1.4 คณะผู้วิจัยได้เตรียมเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง มัทนะพาธา โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับแอปพลิเคชัน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนวรรณคดีเรื่อง มัทนะพาธา โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet

3.2 ขั้นตอนการทดลอง

3.2.1 คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 8 คาบ ดังนี้

คาบที่ 1 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) เป็นข้อสอบปรนัยจำนวน 20 ข้อ

คาบที่ 2 กระตุ้นความสนใจนำเกมจากเว็บไซต์ wordwall นักเรียนจับคู่คำศัพท์ยาก ลักษณะตัวละคร นักเรียนและครูสอนร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความรู้เพื่อนำเข้าสู่บทเรียนเรื่อง มัทนะพาธา

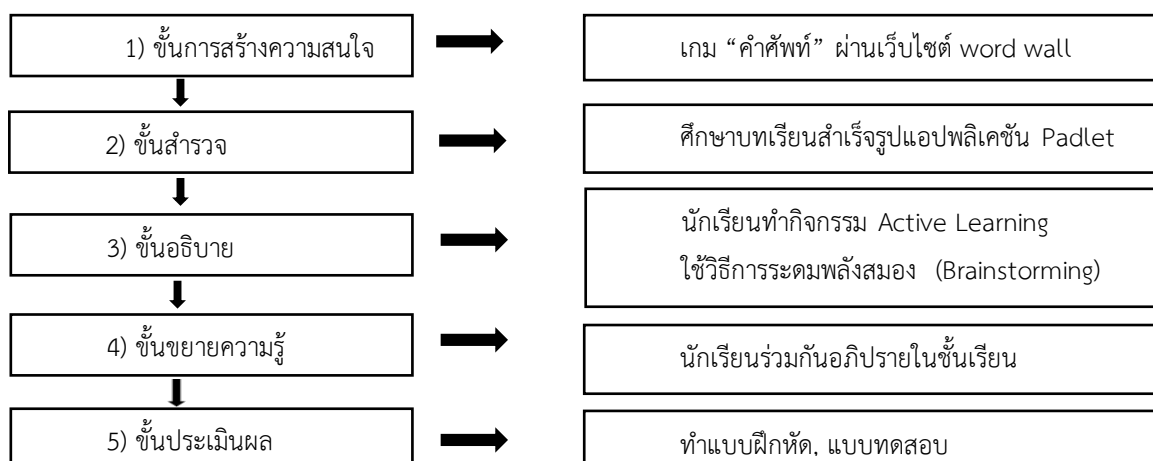
คาบที่ 3 นักเรียนศึกษาค้นคว้าบทเรียนสำเร็จรูปด้วยตนเองเกี่ยวกับเนื้อหาวรรณคดีเรื่อง มัทนะพาธา เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับบริบทของเนื้อหาจากนั้นนักเรียนร่วมกันตอบคำถามจากบทเรียนสำเร็จรูปในห้องเรียนแบบถามตอบ จำนวน 10 ข้อ

คาบที่ 4 นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อตอบบทประพันธ์จากเนื้อหาวรรณคดีเรื่อง มัทนะพาธา โดยเขียนลงในแอปพลิเคชัน Padlet พร้อมตกแต่งให้สวยงาม

คาบที่ 5-6 นักเรียนนำเสนอเนื้อหาที่ได้จากการตอบบทประพันธ์ขณะที่ครูผู้สอนทำหน้าที่ตั้งคำถามเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและร่วมกันอภิปรายระหว่างครูกับนักเรียน

คาบที่ 7 นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่อง มัทนะพาธา เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของเนื้อหา โดยมีประเด็นดังนี้ ประวัติความเป็นมา คำศัพท์ยาก ลักษณะตัวละคร การวิเคราะห์ตัวละครลักษณะบทประพันธ์ วิธีการตอบบทประพันธ์และคุณค่าของวรรณคดี

คาบที่ 8 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Pretest) เป็นข้อสอบปรนัยจำนวน 20 ข้อ ทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนวรรณคดีเรื่อง มัทนะพาธา โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet

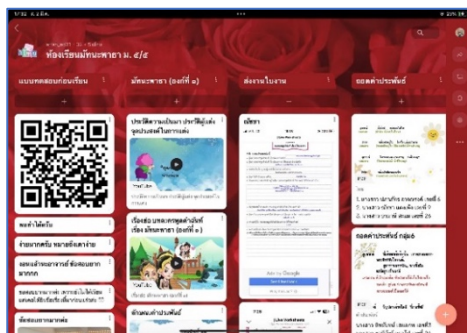

3.3 ขั้นหลังการทดลอง

คณะผู้วิจัยตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนแบบทดสอบหลังเรียนตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกหัดตรวจแบบสอบถามความพึงพอใจ ในกรณีที่ข้อมูลผลการทดสอบของผู้เรียนไม่ครบถ้วน คณะผู้วิจัยจะติดตามให้ผู้เรียนทดสอบเพิ่มเติมหลังจากนั้นได้จัดเตรียมบันทึกข้อมูลเพื่อจะวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

บทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet วรรณคดีเรื่อง มัทนะพาธา

3.3.1. รูปแบบแอปพลิเคชัน

ภาพที่ 2 รูปแบบแอปพลิเคชัน

3.3.2. บทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet วรรณคดีเรื่อง มัทนะพาธา

- 3.3.2.1 ที่มาของเรื่อง
- 3.3.2.2 ผู้แต่งและประวัติผู้แต่ง
- 3.3.2.3 จุดประสงค์ในการแต่ง
- 3.3.2.4 ลักษณะคำประพันธ์
- 3.3.2.5 เรื่องย่อ
- 3.3.2.6 ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง
- 3.3.2.7 คุณค่าของวรรณคดี
- 3.3.2.8 ถอดความบทประพันธ์

3.3.3. ตัวอย่างเนื้อหาบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet วรณคดีเรื่อง มัทนะพาธา

ภาพที่ 3 ตัวอย่างเนื้อหาบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet

3.3.4. สแกน QR Code เนื้อหาฉบับสมบูรณ์รูปแอปพลิเคชัน Padlet วรณคดีเรื่อง มัทนะพาธา

ภาพที่ 4 QR Code เนื้อหาฉบับสมบูรณ์รูปแอปพลิเคชัน Padlet

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ มี 2 ประเภท ได้แก่

1. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินวิจัย ได้แก่

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง มัทนะพาธา โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet (ผ่านการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ผลประเมินอยู่ในระดับเหมาะสม)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน (ค่า IOC มากกว่า 0.5 ค่าความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.2 – 1.00 ค่าอำนาจจำแนก 0.00 – 0.63 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.60)

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet (ค่า IOC มากกว่า 0.5 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84)

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย

1. การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี โดยใช้สถิติ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และ t-test dependent samples

2. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง มัทนะพาธา โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามเกณฑ์ดังนี้

ตารางที่ 1 เกณฑ์คะแนนการวิเคราะห์ความพึงพอใจ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538)

ระดับคะแนนค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
2.36 - 3.00	ความพึงพอใจระดับมาก
1.67 - 2.33	ความพึงพอใจระดับปานกลาง
1.00 - 1.66	ความพึงพอใจระดับน้อย

สรุปผลการวิจัย

1. คะแนนทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.33 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนเท่ากับ 1.25 และหลังเรียนเท่ากับ 1.27 สรุปได้ว่าผลคะแนนการทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่อง มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี มีผลคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	($\bar{X}$)	S.D	S.D.	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	4.48	1.28	1.56	33.51*	0.0000
หลังเรียน	14.52	1.16			

**มีนัยสำคัญทางสถิติระดับที่ .01

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของการจัดการเรียนรู้วรรณคดี

ประเด็นประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
	M	S.D.	แปลผล
1. วิธีการสอนสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet ทำให้นักเรียนมีกระบวนการคิดเป็นขั้นตอน	2.81	0.39	มาก
2. บทเรียนสำเร็จรูปสามารถทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาลำดับจากง่ายไปยาก ตามศักยภาพและความสามารถของแต่ละคน	2.63	0.48	มาก

ประเด็นประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
	M	S.D.	แปลผล
3. การจัดการเรียนรู้ Active Learning ใช้วิธีการระดมพลังสมอง (Brainstorming) เป็นการฝึกทำงานร่วมกันเป็นทีมและส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีในการทำงานเป็นกลุ่ม	2.89	0.31	มาก
4. ความพึงพอใจภาพรวมต่อวิธีการสอนสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet	2.70	0.66	มาก
5. วิธีการสอนในรูปแบบนี้เสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจเมื่อสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องและมีความพยายามที่จะแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง	2.63	0.48	มาก
6. นักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.70	0.46	มาก
7. วิธีการสอนสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น	2.85	0.36	มาก
8. บทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet มีรูปแบบการนำเสนอที่ดี และง่ายต่อความเข้าใจ	2.81	0.61	มาก
9. นักเรียนเห็นคุณค่าและมีความเข้าใจในการเรียนวรรณคดีมากยิ่งขึ้น	2.81	0.39	มาก
10. วิธีการสอนมีความน่าสนใจและสร้างความท้าทายในการเรียน	2.85	0.36	มาก
สรุปความพึงพอใจโดยภาพรวม	2.77	0.45	มาก

2. นักเรียนมีความพึงพอใจของการจัดการเรียนรู้วรรณคดี เรื่อง มัทนะพาธา โดยใช้วิธีการสอนสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 2.77 โดยประเด็นเรื่อง วิธีการสอนสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet ทำให้นักเรียนมีกระบวนการคิดเป็นขั้น ตอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมา คือ บทเรียนสำเร็จรูปสามารถทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาลำดับจากง่ายไปหายากตามศักยภาพและความสามารถของแต่ละคนและการจัดการเรียนรู้ Active Learning ใช้วิธีการระดมพลังสมอง (Brainstorming) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet มีผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี จากการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี โดยใช้วิธีการสอนสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีสูงขึ้น จากคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบหลังเรียน ($\bar{X}$ = 14.33, S.D. = 1.27) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 4.53, S.D. = 1.25) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พรพิมล หงส์น้อย, 2559) เรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง มัทนะพาธาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) พบว่าผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จากผลการวิจัยจะเห็นว่าวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าผู้เรียนที่มีคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกคน คิดเป็นร้อยละ 92.35 โดยมีข้อมูลที่น่าสนใจคือ ผู้เรียนเลขที่ 2 มีคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนอยู่ที่ 7 คะแนน และแบบทดสอบหลังเรียนอยู่ที่ 17 คะแนน ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนถึง 10 คะแนน ทั้งนี้ นักเรียนยังคงรักษาคะแนนเดิม 7 คะแนนได้ดังนี้ เนื้อหาสอบเกี่ยวกับลักษณะ

คำประพันธ์ รสในวรรณคดี โวหารภาพพจน์ เนื่องจากนักเรียนมีพื้นฐานเกี่ยวกับเนื้อหาดังกล่าว และพบว่านักเรียนเข้าใจเนื้อหาวรรณคดี เรื่อง มัทนะพาธา อยู่ในระดับมาก เนื่องจากนักเรียนร้อยละ 92.35 สามารถทำข้อสอบได้ การจัดการเรียนรู้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet ซึ่งในแต่ละขั้นของกระบวนการปรากฏผลได้ดังนี้

ในขั้นที่ 1) ขั้นการสร้างความสนใจ (Engage) ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและให้ความร่วมมือในการเรียนเป็นอย่างดี เพราะนักเรียนได้รับการกระตุ้นความสนใจจากกิจกรรม เกม Word wall ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของกาเย่ (Gagne) ที่กล่าวไว้ว่าการกระตุ้นความสนใจก่อนเรียนนั้นเป็นการสร้างความน่าสนใจให้นักเรียนมีความรู้สึกรักอยากเรียนรู้ เนื่องจากมีสื่อการสอนที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ขั้นที่ 2) ขั้นสำรวจ (Explore) ผู้เรียนได้ฝึก ทักษะการสำรวจศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี Constructionism เป็นการเรียนรู้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นโดย Professor Seymour Papert แห่ง M.I.T. (Massachusetts Institute of Technology) สรุปได้ว่าการสร้างองค์ความรู้ ด้วยตนเองนั้นเป็นองค์ความรู้ที่มีประสิทธิภาพเพราะเกิดจากการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยการลงมือทำซึ่งเกิดจากประสบการณ์ใหม่ ความรู้ใหม่ ร่วมกับประสบการณ์เดิม ความรู้เดิมส่งผลให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่มีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้ได้จริง ขั้นที่ 3) ขั้นอธิบาย (Explain) ผู้เรียนได้ฝึกทักษะในการทำงานเป็นทีมและการแลกเปลี่ยนความรู้แสดงความคิดเห็น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (5E) เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนเป็นผู้ค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง เป็นการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ทั้งทางด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะที่สำคัญ โดยมีครูกระตุ้นการเรียนรู้ และกระบวนการต่าง ๆ ประกอบกันแหล่งการเรียนรู้ที่เหมาะสม ขั้นที่ 4) ขั้นขยายความรู้ (Elaborate) นักเรียนได้ฝึกทักษะ การนำเสนอหน้าชั้นเรียนฝึกความกล้าแสดงออก และฝึกทักษะในการคิดและตอบคำถาม ขั้นที่ 5) ขั้นประเมินผล (Evaluate) นักเรียนได้รับความรู้จากเนื้อหาในบทเรียนทั้งหมด และสามารถนำไปใช้ต่อยอดในชีวิตประจำวันได้วิธีการสอน แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet ในการจัดการเรียนการสอน มีการเรียงลำดับตาม ขั้นตอนโดยจัดเรียงเนื้อหาจากง่ายไปยากตามลำดับ

วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ใช้ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet ที่ผู้เรียนสามารถศึกษาความรู้ได้ด้วยตนเอง เมื่อเกิดความไม่เข้าใจในเนื้อหาสามารถทบทวนซ้ำได้ ซึ่งเป็นการลดปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ได้ช่วยเหลือกันภายในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนความคิด อภิปราย ได้แย่งร่วมกัน ส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาทั้งในเรื่องคำศัพท์ยากสามารถจำได้ตลอดได้ เข้าใจเนื้อหาวรรณคดี อีกทั้งกระบวนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนมีกิจกรรมที่สร้างความท้าทายให้แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้รับความสนุกสนาน สร้างความกระตือรือร้นในการเรียน ส่งผลให้บรรยากาศเหมาะสมต่อการเรียนรู้ ทำให้สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง มัทนะพาธาของผู้เรียนได้

2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet ความพึงพอใจอยู่ในระดับมา

จากผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet ได้คะแนนเฉลี่ยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 2.77$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้คือความพึงพอใจจะอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด 3 ประเด็นดังนี้ 1) ด้านวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet ทำให้นักเรียนมีกระบวนการคิดเป็นขั้นตอน 2) บทเรียนสำเร็จรูปทำให้ผู้เรียนรู้เนื้อหาลำดับจากง่ายไปยากตามศักยภาพและความสามารถของแต่ละคน และ 3) ด้านการจัดการเรียนรู้ Active Learning ใช้วิธีการระดมพลังสมอง (Brainstorming) การจัดทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนดังกล่าว พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีได้ และผู้เรียนมีความพึงพอใจระดับมาก เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวเป็นวิธีการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการ

เรียนรู้ อีกทั้งกระบวนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนมีกิจกรรมที่หลากหลายส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน วรรณคดีได้รับความสนุกสนาน กระตือรือร้นในการเรียน มีปฏิสัมพันธ์และบรรยากาศที่ดีภายในชั้นเรียน รวมถึงการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวรรณคดีให้ผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

วิธีการสอนแบบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับบทเรียนสำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Padlet สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนวรรณคดีอยู่ในระดับมากเพราะเป็นวิธีการสอนที่มีกระบวนการที่เป็นขั้นตอนมีกิจกรรมที่หลากหลายมีความทันสมัยน่าสนใจลดปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคลสร้างบรรยากาศที่ท้าทายสนุกสนานให้แก่ผู้เรียน อีกทั้งสามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวรรณคดีแก่ผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. การปรับใช้ร่วมกับเทคนิคหรือวิธีสอนอื่น ๆ ใช้ผลการวิจัยเพื่อปรับใช้กับเทคนิคหรือวิธีสอนอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับบริบทหรือความต้องการของนักเรียนและสถานการณ์การเรียนรู้ในห้องเรียน เช่น การนำเสนอห้องเรียนกลับด้าน (flipped classroom) การใช้เกมเป็นฐานในการสอน เป็นต้น
2. การปรับใช้ในรูปแบบการสอนตามหลักสูตร นำผลการวิจัยไปปรับใช้ในการออกแบบการสอนตามหลักสูตรที่กำหนด เช่น การเพิ่มเติมและปรับปรุงบทเรียนในรายวิชาวรรณคดีตามหลักสูตรการศึกษา หรือวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. การส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตัวเอง ใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แบบนำตัวเองของนักเรียน ซึ่งจะช่วยเพิ่มความสนุกสนานและความท้าทายในการเรียนรู้
4. การสร้างแหล่งเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย นำผลการวิจัยไปใช้ในการสร้างแหล่งเรียนรู้ที่มีความหลากหลายให้กับนักเรียน เช่น การใช้แอปพลิเคชัน Padlet เพื่อสร้างพื้นที่เรียนรู้ที่สามารถแบ่งปันข้อมูล แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างการเรียนรู้ที่เป็นมิตรกับนักเรียน
5. การพัฒนาทักษะทางดิจิทัลและการคิด Critically การใช้แอปพลิเคชัน Padlet จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้และการแก้ปัญหา รวมถึงการพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ (Critical Thinking)
6. การสร้างพื้นที่เรียนรู้ที่ใช้ประโยชน์ได้ในอนาคต การนำเสนอนี้ยังสามารถช่วยให้นักเรียนมีพื้นที่เรียนรู้ที่สร้างความสนใจและความสนุกสนานในการเรียนรู้ ซึ่งอาจส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ยั่งยืนในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) กับเนื้อหาต่าง ๆ ในรายวิชาภาษาไทย
 - 1.1 ควรทำการวิจัยเพื่อศึกษาการปรับใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ในการสอนสาระการอ่าน สาระการเขียน หลักภาษา รวมถึงเนื้อหาในรายวิชาอื่น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษ สังคม เป็นต้น
 - 1.2 การวิจัยนี้จะช่วยให้เข้าใจว่าวิธีการสอนนี้สามารถนำไปใช้กับเนื้อหาที่แตกต่างกันได้หรือไม่ และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการสอนในมิติต่าง ๆ
2. การคำนึงถึงข้อจำกัดของแอปพลิเคชัน Padlet
 - 2.1 ควรพิจารณาข้อจำกัดที่เกี่ยวข้องกับการใช้แอปพลิเคชัน Padlet เช่น ความจุของข้อมูลที่จำกัดในรุ่นการใช้งานฟรี
 - 2.2 การวิจัยควรทำการสำรวจและวิเคราะห์ว่าแอปพลิเคชัน Padlet ในรูปแบบการใช้งานฟรีมีข้อจำกัดในการเก็บข้อมูลที่สามารถสอดคล้องกับความต้องการของการสอนและการเรียนรู้หรือไม่
 - 2.3 หากต้องการเพิ่มความจุของข้อมูลจะต้องพิจารณาค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องและการจัดการข้อมูลเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายความเป็นส่วนตัวของข้อมูลนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ครูสภา.
- ทิตินา แคมมณีและคณะ. (2544). *การคิดและการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิด*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ทิตินา แคมมณี. (2557). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: บริษัทด้านสหภาพการพิมพ์.
- นริศร์ ฝันเชียร. (2563). *การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน*. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2567. จาก <https://www.trueplookpanya.com>
- นิจสุตา อภินันทาภรณ์. (2555). *วรรณคดีไทย: ทำอย่างไรให้เด็กเก่งการเรียนรู้*. วารสารวิชาการ. 15(2), 2-11.
- ปิติณัฐ ราชภักดี และพวงผกา อินทร์เอี่ยม. (2563). ผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แพดเล็ต (Padlet) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเองและทักษะการมีปฏิสัมพันธ์ของนักศึกษาพยาบาลในรายวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ 2 หัวข้อการพยาบาลผู้ป่วยที่มีปัญหาระบบกระดูก. *วารสารการแพทย์ โรงพยาบาลอุดรธานี*. 28(1), 52-60
- ปิยนันท์ สวัสดิ์ศฤงคาร. (2563). *5 ลำดับชั้นการเรียนรู้ที่ควรนำมาใช้ปฏิบัติ*. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2567. จาก <https://drpiyanan.com>
- พรพิมล หงส์น้อย. (2559). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง มัทนะพาธาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E)*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไพฑูรย์ สุขศรีงาม. (2545). *ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Approach)*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม: ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์.
- สุริรัตน์ สุ่มมาตย์. (2561). การพัฒนาสื่อดิจิทัลตามแนวคิดของกายด้วยการสอนบน Padlet วิชาโปรแกรมตารางคำนวณ (2204-2103) สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ. *วารสารวิจัยและนวัตกรรมการอาชีวศึกษา*. 2(1), 31-38.
- สถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2565). *สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net)*. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2567. จาก <http://www.newonetestresult.niets.or.th>
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2560). *คู่มือการใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม วิทยาศาสตร์ วิชาเคมี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง 2560 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551)*. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2567. จาก <https://www.scimath.org>
- อัญชลี ธรรมะวิจิตรกุล. (2552). *บทเรียนสำเร็จรูป*. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2567. จาก <https://panchalee.wordpress.com>

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - สิงหาคม 2567

Journal of Education, Nakhon Phanom University

Volume 5 No.2 May - August 2024

ISSN 2697-5890 (ONLINE)

กองบรรณาธิการวารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

ชั้น 1 อาคารจตุรวิทย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

167/1 หมู่ 8 ตำบลนาราชควาย

อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม 48000

โทรศัพท์ 042-587181 ,0847774728 โทรสาร 042-587182

อีเมล : edunpujournal@gmail.com

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม